

Giới thiệu Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi

Tên: Bà chị xinh đẹp, ký hợp đồng với tôi đi - Lãnh Từ Hàn

Thể loại: Ngôn tình, hiện đại, lãng mạn, trâu non gặm cỏ già, HE...

Nhân vật chính: Hàn Từ Tuyết, Trương Hàn.

Độ tuổi: Ai cũng đọc được.

Số chương: Chưa biết.

- Hàn Từ Tuyết, cô từ chối kí hợp đồng - Hấn gầm lên

- Cô cái mặt cậu, tôi hơn cậu những ba tuổi đấy - Hàn Từ Tuyết quay lại chỉ thẳng vào mặt hấn

- Thế nào chả được - Hấn nhắc mép

- Cậu nói thế là sao hả. Tôi nói cho cậu biết Trương Hàn. Cậu đã mời tôi kí hợp đồng với công ti cậu nhưng tôi ko đồng ý, vậy tại sao cậu ko mời người khác đi.

- Tôi đã nói rồi, tôi thấy cô rất hợp với vai diễn này - Trương Hàn nhìn cô với ánh mắt ko bình thường. Hấn nói tiếp

- Tôi cũng đã thuyết phục chị hai tuần nay rồi. Chị ko động lòng sao - Trương Hàn nhìn cô

- Ko. Cậu về đi. Tôi đi trước.

Cô quay đi bỏ lại một mình Trương Hàn đứng đấy

Bỗng nhiên có thứ gì đó kéo cô lại, chưa kịp hoàn hồn thì cô thấy có thứ gì đó ở trên môi cô. Rồi thấy khuôn mặt của Trương Hàn phóng đại trước mắt mình. Là cậu ta đang hôn cô... sắc đẹp khó cưỡng ấy đang kề cận cô.

- ưm... - cô kêu lên một tiếng rồi cố gắng đẩy cậu ta ra nhưng càng đẩy cậu ta càng ôm cô chặt hơn. Cậu ta khẽ đưa lưỡi mình vào trong miệng cô đảo một vòng rồi lưu luyến buông cô ra. Cô thở hổn hển nhìn Trương Hàn trong khi cậu ta lại tao nhã lấy tay vuốt nhẹ môi cô.

- Cậu có biết cậu vừa làm gì ko hả ? - Cô trừng mắt nhìn Trương Hàn

- Tôi sẽ làm cho em kí hợp đồng với tôi rồi trở thành người phụ nữ của riêng mình tôi.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mở Đầu

Tập đoàn CEO trụ sở chính

Tầng 100 - phòng chủ tịch

- Chủ tịch, Vương thiếu gia tới nói muốn gặp anh - Jenny (trợ lí chủ tịch) dịu dàng nói

- Thăng quý đó tới đây làm j? Cho vào - người đàn ông tự xưng là chủ tịch lạnh lùng nói

- Ko cần báo đầu, tôi tự vào đc. Jenny cô đi làm việc đi - một người đàn ông từ ngoài cửa đi vào. Sau khi Jenny ra ngoài, người đàn ông họ Vương đi đến ngồi xuống ghế sofa, rất tự nhiên mở chai rượu gần đó rót ra hai cái cốc. Hấn cần một cốc còn cái cốc còn lại đưa cho người đàn ông đg chăm chỉ làm việc kia.

- Ko mở đc cái miệng của cậu ra chào nhau một tiếng à?

Người đàn ông họ Vương kia nhấp một ngụm rượu.

- Đến đây làm gì hả?

Tên chủ tịch cuối cùng cũng mở miệng

- Chơi thôi. Mà Trương Hàn này, đừng làm việc nhiều quá ko là chết vì stress đấy.

- Ồ, ai như cậu. Chắc bây giờ tớ thử ra mấy cái quán bar gần đây rồi hỏi đàn bà ở đấy xem có ai ko biết đến cái tên Vương Kinh Huy ko nhá

Trương Hàn nhếch mép rồi cầm ly rượu lên uống một ngụm

- Anh em với nhau bao nhiêu năm mà cậu cứ thích moi móc tật xấu của người khác ra là thế nào.

Vương Kinh Huy nhăn mặt

- Mà tên Mạc Ki Vân đâu?

Vương Kinh Huy hỏi

- Đi Pháp chơi rồi!

Trương Hàn thờ dài

- Sao vậy, có gì ko vừa ý Chủ tịch Trương Hàn của chúng ta sao?

Bỗng nhiên Trương Hàn nhớ ra gì đó rồi nhìn Vương Kinh Huy với ánh mắt ko có gì tốt đẹp trong đó.

- Sao cậu lại nhìn tớ với cái ánh mắt vậy hả?

Vương Kinh Huy có cảm giác chẳng mấy tốt đẹp

- Cậu quen biết nhiều diễn viên điện ảnh đúng ko?

- Có việc gì à ?

- Đg cần một diễn viên nữ trong vai nữ chính. Cậu có ai ko ?

Trương Hàn nhìn Vương Kinh Huy bằng ánh mắt dạng cún con năn nỉ

- Đc rồi bỏ ngay cái ánh mắt chó con đấy đi.

- Thanks - Trương Hàn lập tức trở lại vẻ lạnh lùng thờ ơ ngay

- Mặt thay đổi còn nhanh hơn ăn cướp

Vương Kinh Huy vừa lắc đầu vừa than phiền

- Giờ giấc thế nào đấy ?

Trương Hàn nhìn Vương Kinh Huy hỏi

- Để tôi hẹn lịch đã

- Đc. Jenny, tiền Vương thiếu gia về

Trương Hàn dùng điện thoại nội bộ gọi cho Jenny

- Vâng chủ tịch

Vài giây sau Jenny mở cửa vào trong

- Vương thiếu gia, mời

Jenny lịch sự mời Vương Kinh Huy ra ngoài

Vương Kinh Huy đặt mạnh cốc rượu cần trên tay xuống bàn làm việc của Trương Hàn, tức giận rảo bước ra ngoài

"Tên đáng ghét, mình đến chơi mà cậu ta nói vài câu rồi nhờ vả. Sau khi đạt đc mục đích thì liền đuổi mình về. Bọn bè như cái cc"

Vương Kinh Huy đang nghĩ thì Trương Hàn lên tiếng

- Jenny, tí nữa ra ngoài thì nhớ lấy của Vương thiếu gia đây tiền bồi thường vì đã làm xước bàn làm việc của tôi
- Vâng chủ tịch
- Cậu...cậu...hừ tôi về

Vương Kinh Huy giậm chân ra ngoài

- Chủ tịch, tôi đi trước

Jenny đi ra ngoài thì bị Trương Hàn gọi lại

- Ngày mai tôi có bận gì ko?
- Ko có thưa chủ tịch
- Ờ rồi. Cảm ơn cô

Jenny ko nói gì đóng cửa đi ra ngoài. Còn Trương Hàn thì ngồi cười mặc dù ko biết lý do là gì.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hàn Tử Tuyết ???

Một ngày mới bắt đầu khá êm đẹp ở tập đoàn CEO. Nhưng quãng thời gian đó chỉ ờc một lúc cho tới khi Vương Kinh Huy ầm ầm xông vào phòng làm việc của Trương Hàn.

Rầm! Cửa phòng làm việc mở tung ra. Trương Hàn ngược mắt lên thì thấy Vương Kinh Huy chạy đến bàn làm việc của hần thờ hồng học, Vương Kinh Huy định nói gì đó thì Jenny ở cửa chạy vào.

- Chủ tịch, xin lỗi đã làm phiền ngài tại Vương thiếu gia...

Jenny định nói gì đó thì bị Trương Hàn chặn họng

- Ờ rồi, ko sao cô ra ngoài đi
- Vậy tôi xin phép

Jenny đi ra ngoài rồi nhẹ nhàng đóng cửa lại. Trở lại vs Vương Kinh Huy thì cậu ta ờg rất tự nhiên rót một cốc nước cầm lên uống rồi ngồi xuống ghế sofa

- Cậu bị ma đuổi hay sao mà chạy kinh vậy?

Trương Hàn ngồi xuống ghế đối diện Vương Kinh Huy.

- Tôi hẹn ờc một người cho cậu rồi

Sau khi bình tĩnh lại thì Vương Kinh Huy từ từ nói

- Ai vậy
- Hàn Tử Tuyết.

Vương Kinh Huy nhìn thấy mặt Trương Hàn vẫn ngờ ngạc như cũ liền nhần mặt

- Ờng nói là cậu cũng ko biết cô ấy nhá

Sau một hồi suy nghĩ Trương Hàn thốt ra một câu làm cho Vương Kinh Huy muốn bóp chết tên chủ tịch của tập đoàn này

- Cậu nói đúng, đúng là tớ ko biết cô ấy thật

- Cậu có phải chủ tịch của CEO ko đấy. Hàn Từ Tuyết là một trong những minh tinh trẻ tuổi và thành đạt nhất Trung Quốc. Là Ảnh hậu của điện ảnh Trung Quốc và là diễn viên quốc tế đó cha nội. Cô ấy vừa trở về Trung Quốc sau chuyến lưu diễn ở Mĩ và rất may mắn là tớ đã hẹn đc xô ấy cho cậu.

Vương Kinh Huy nói một mạch rồi nhìn phản ứng của Trương Hàn

- Nếu theo cách cậu nói thì cô ta khá là nổi tiếng kể cả ở trong nước và nước ngoài? À, nhớ rồi, Hàn Ảnh hậu. Có nghe qua nhưng không quan tâm.

Trương Hàn chống cằm nhìn Vương Kinh Huy

- Khá cái mặt cậu, phải là rất nổi tiếng và vô cùng xinh đẹp

Vương Kinh Huy bắt đầu có suy nghĩ đen tối. Thì bị Trương Hàn cốc cho một cái vào đầu

- Suy nghĩ vớ vẩn

- Sao cậu biết tớ đg suy nghĩ vớ vẩn. Nói thì phải có chứng cứ.

- Đc, vậy mình nói ra suy nghĩ của cậu nhá

- Nói đi

Vương Kinh Huy thách thức

- Vậy tớ đc cái gì. Nên nhớ thương nhân bao giờ làm việc thì cũng phải có lợi

- Vậy giờ cậu muốn gì?

Vương Kinh Huy có suy nghĩ chẳng lành

- Cậu vừa chế tạo ra loại súng mới đúng ko?

- Phải. Armatix iP1. Khẩu súng lục này ko khác gì những khẩu súng bình thường nhưng nó có thể kết nối với một chiếc đồng hồ đeo tay trong phạm vi 50m bằng cách nhận diện vân tay để có thể khai hỏa. Cậu muốn có nó?

- Nếu tớ đoán đúng suy nghĩ của cậu, tớ muốn 2 khẩu súng đó. Nếu đoán sai tớ sẽ cho cậu cây Vô Danh

- Ý cậu là thanh kiếm Vô Danh của nhà Nguyên?

Vương Kinh Huy suy nghĩ Một lúc rồi đồng ý

- Đc. Cái suy nghĩ vớ vẩn của cậu lúc nãy là đg tưởng tượng Hàn Từ Tuyết cùng cậu làm cái chuyện đó. Đúng chưa? Lại bảo sai đi

- Sao...sao cậu biết

Vương kinh Huy mất chữ O mồm chữ A

- Trong đầu cậu ngoài những thứ đấy ra thì còn gì nữa đâu. Về nhà lấy súng đem đến đây đi.

- Đc rồi. Quên, cuộc hẹn với Hàn Từ Tuyết là lúc 7h tối nay. Mời cô ấy đi ăn cơm luôn nhá. Tớ đã đặt bàn ở Queen rồi. Cứ đến đấy đợi cô ấy là đc.

- Đc rồi đi đi

Sau khi Vương Kinh Huy đi thì Trương Hàn bắt đầu điều tra về Hàn Từ Tuyết

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Được Rồi, Nhóc

18h10. Lúc này Vương Kinh Huy đã vác mặt đến nhà của Trương Hàn.

- Nhanh lên bây giờ mà còn tâm trí chơi đùa xe hả ông nội

Thấy Trương Hàn Có vẻ ko quan tâm đến buổi hẹn vs Hàn Từ Tuyết mà vẫn còn tâm trí chơi game nên Vương Kinh Huy hơi sốt ruột đẩy Trương Hàn đi lên phòng để thay đồ

- Từ từ, sắp thắng rồi

Trương Hàn vừa đi vừa nghiêng người theo cái điện thoại

- Mọi ngày lạnh lùng lắm mà sao hôm nay lại dờ dúng đi chơi game vậy?

Sau khi đưa đc Trương Hàn đi lên phòng thì Vương Kinh Huy bắt đầu chọn quần áo cho Trương Hàn

- Ko biết tự dung muốn chơi thôi

Trương Hàn vẫn tiếp tục dưng đưa người theo cái điện thoại

- Chọn quần áo đi còn ngồi đây à?

Vương Kinh Huy hơi gằm lên

- Đây, xong, thế là thua rồi

Trương Hàn chán nản nhìn Vương Kinh Huy

- Cho chết. Giờ chọn quần áo đi

Trương Hàn đứng dậy mở tủ quần áo chọn một bộ khá đơn giản. Quần bò, áo len ngắn bên trong mặc áo sơ mi, khoác áo da, giày thể thao.

- Chết đây

Vương Kinh Huy thốt ra một câu

- Mấy giờ rồi ?

Trương Hàn hỏi. Vương Kinh Huy nhìn đồng hồ

- 6h30. Mà đồng hồ đeo ở tay ko xem lại đi hỏi người ta

Vương Kinh Huy nhìn nhìn cái đồng hồ của Trương Hàn

- Ồ, quên. Đi

Trương Hàn vs Vương Kinh Huy đi ra gara lấy xe

- Đi xe gì

Vương Kinh Huy hỏi

- Xe nào chả đc. Lấy BMW hoặc Bugatti mà đi

- Đưa chìa khóa Bugatti đây

Trương Hàn đưa chìa khóa xe Bugatti cho Vương Kinh Huy rồi hai người đi đến nhà hàng Queen

Nhà Hàng Queen

Trương Hàn vs Vương Kinh Huy đi vào khu vực lễ tân

- Tôi có thể giúp gì đc cho ngài - nhân viên phục vụ

- Cho tôi lấy bàn của Vương Kinh Huy

- Vâng. Mời hai ngài đi theo tôi

Nhân viên phục vụ đưa Vương Kinh Huy vs Trương Hàn đến một cái bàn ở ngay cạnh cửa kính ở tầng 2.

Vương Kinh Huy vs Trương Hàn ngồi xuống đợi một lúc. Bỗng nhiên Vương Kinh Huy huych huych tay Trương Hàn

- Cô ấy kìa. Nhớ tỏ ra lịch sự chút, đừng có lạnh lùng quá

- Đc rồi

- Xin lỗi tôi tới trễ, hai cậu đợi lâu chưa ?

Trương Hàn ngược mắt lên thì thấy có một cô gái đứng đó. Cô ấy rất xinh đẹp. Làn da trắng hồng, khuôn mặt trái xoan, môi trái tim hơi mỉm cười, đôi mắt nâu trong suốt, mái tóc màu nâu đồng càng tôn lên làn da của cô.

Cô ăn mặc cx khá dân dị. Cũng ko khác Trương Hàn là mấy (giờ gọi Trương Hàn là hần nha). Cô mặc quần jean mài, áo sơ mi, túi chéo vai, giày thể thao.

- Ko sao, chúng tôi cx vừa mới tới.

Vương Kinh Huy nhanh nhẩu đáp

- À, đây là người cậu nói à. Chào tôi là

Hàn Tử Tuyết. Chắc cậu bằng tuổi Kinh Huy hả?

Hàn Tử Tuyết nở nụ cười khiến cho hần đứng hình trong giây lát (giờ gọi Hàn Tử Tuyết là cô nha)

- Đúng. Tôi bằng tuổi Kinh Huy. Tôi là Trương Hàn

- Trương Hàn. Chủ tịch CEO?

- Phải

- Năm nay 20 tuổi?

- Phải

- Đc rồi, nhóc, tôi gọi cậu bằng em, cậu gọi tôi là chị

- NHÓC ??

Hần ngạc nhiên nhìn cô rồi lại nhìn Vương Kinh Huy nhưng rồi lại chỉ nhận đc nụ cười giấu cợt từ thẳng bạn thân

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tớ Bao Cậu Trả Tiền

- Nhóc ??

Trương Hàn ngạc nhiên

- Phải. Ko thì tôi gọi cậu là em cx đc

Hàn Tử Tuyết nở nụ cười nhìn Trương Hàn

- Chị bao nhiêu tuổi?

Trương Hàn hỏi cô

- 23. Sao?

- 23? Thôi đc rồi. Tôi vào vấn đề chính luôn. Tôi muốn mời chị đóng vai nữ chính trong bộ phim sắp tới

- Là phim Nha đầu ko ngoan đúng chứ?

- Phải. Tôi muốn chị đóng vai nữ chính

- Cậu mang kịch bản theo chứ? Nếu có cho tôi xem đi

- Đây chị cứ từ từ xem

Trương Hàn lấy ra một quyển kịch bản khá dày đưa cho Hàn Từ Tuyết

- Ờ vậy tôi đi trước, khi nào có quyết định thì tôi sẽ gọi. Cậu có danh thiếp chứ?

Hàn Từ Tuyết nhìn kịch bản rồi lại nhìn Trương Hàn. Trương Hàn lấy danh thiếp đưa cho cô

- Đây là số điện thoại của tôi. Tôi đi trước. Hôm nay tôi hơi bận nên ko ăn tối với hai cậu được. Bb

Hàn Từ Tuyết lấy giấy ra ghi SĐT đưa cho hân rồi mỉm cười đứng lên ra về. Xe của cô đã ờ lấy sẵn, cô lên xe đi về.

Thấy Trương Hàn cứ nhìn theo xe của Hàn Từ Tuyết, Vương Kinh Huy lên tiếng kéo Trương Hàn về hiện tại

- Nhóc, chị ấy đi rồi

Vương Kinh Huy cốc nhẹ vào đầu hân

- A. Cậu gọi là nhóc

Trương Hàn quay lại đập vào đầu Vương Kinh Huy một cái khá mạnh

- A. Đau quá. Có cần đập mạnh thế không. Vừa ầu vừa hông hết tóc

Vương Kinh Huy xoa xoa chỗ vừa bị đánh rồi vuốt lại mái tóc

- Ai bảo cậu không nói rõ là cô ấy nhiều tuổi hơn chứ?

- Thông cảm đi. Lúc mới gặp tớ cx bị chị ấy gọi là nhóc mà.

Vương Kinh Huy cười bất lực

- Lần đầu tiên trong đời bị người khác gọi là nhóc. Lại còn là một bà chị nữa chứ. Unbelievable (ko thể tin được)

- Ờ rồi gọi món gì đó ăn đi. Đói quá

Vương Kinh Huy mở menu

- Nè. Ăn xong ai trả tiền?

- Yên tâm. Hôm nay tớ bao, cậu trả tiền. Hehe

Vương Kinh Huy rất hồn nhiên bảo phục vụ dọn đồ ăn lên mà ko chú ý đến nụ cười đau khổ của Trương Hàn. Sau khi ăn xong, đúng như lời Vương Kinh Huy nói, Trương Hàn buộc phải rút tiền ra trả vì Vương Kinh Huy ko đem theo ví tiền. Thế là nguyên một bữa ăn thịnh soạn mà Trương Hàn bảo nhà bếp chuẩn bị để mời Hàn Từ Tuyết giờ đổ hết vào bụng tên Vương Kinh Huy. Đúng là thảm mà

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Cái Ngáp Qua Điện Thoại

Một ngày mới bắt đầu ở CEO. Trương Hàn đang ngồi xem lại những bản hợp đồng của công ti trong năm qua thì có tiếng gõ cửa

- Vào đi

Trương Hàn lên tiếng. Có một người đàn ông trẻ tuổi đi vào, cung kính khom người chào Trương Hàn

- Chủ tịch

Người đàn ông đó lên tiếng. Cậu ta là giám đốc sản xuất - Khương Đình

- Có gì ko?

Trương Hàn lên tiếng nhưng không nhìn Khương Đình đến một lần

- Đây là giấy tờ Chủ tịch yêu cầu cho quảng cáo của sản phẩm mới

Khương Đình đưa tập giấy tờ cho Trương Hàn. Trương Hàn nhìn qua rồi chú ý tới một cái tên

- Cậu mời dc Hàn Từ Tuyết ?

Trương Hàn ngẩng đầu lên nhìn Khương Đình

- Vâng. Khó khăn lắm cô ấy mới nhận lời đóng quảng cáo này

- Tốt lắm. Xuống phòng hành chính nhận 500 tệ tiền thưởng

Trương Hàn cầm bút kí tên mình lên tờ giấy rồi đưa cho Khương Đình

- Cảm ơn Chủ tịch

Khương Đình cầm lấy giấy tờ khom người cung kính rồi ra ngoài thì bị Trương Hàn gọi lại

- Khoan đã bao giờ thì quay?

- Là sáng ngày mai

- Đc rồi. cậu ra ngoài đi

Sau khi Khương Đình ra ngoài thì Trương Hàn lấy ra một tấm danh thiếp, bấm số điện thoại rồi đưa lên tai nghe, một lúc sau thì một giọng nữ dịu dàng từ đầu bên kia nghe máy

- "Alo..."

Giọng bên kia có vẻ như vẫn còn đang ngái ngủ

- Xin lỗi cô là Hàn Tiêu thư?

Trương Hàn lịch sự hỏi

- "Phải. Ai vậy?"

- Hàn tiêu thư. Tôi Trương Hàn

- "À, cậu có gì mà gọi tôi vậy, mà hôm nay là thứ 7 ko ở nhà nằm trong chăn ấm mà đến công ti à?"

- Tôi đâu có như chị, chị làm việc tùy theo theo thời gian, bao giờ có việc mới đi làm, ko thì thôi

- "Thôi đc rồi, có gì nói nhanh lên, đang là mùa đông nên tôi nhanh buồn ngủ lắm "

- Đc rồi, chị đọc xong kịch bản chưa? Tôi muốn biết câu trả lời?

- "Kịch bản hả? Tôi đọc sắp xong rồi, hôm nào cafe tôi và cậu sẽ bàn tiếp. Vậy nhá tôi tắt máy đây. Bb"

- Khoan....

Trương Hàn chưa kịp nói xong thì cô đã tắt máy. Trước lúc tắt máy còn tặng cho hắn một tiếng ngáp nhỏ nhưng hắn vẫn nghe thấy. Đúng là một bà chị kì lạ

Sau khi tắt máy thì hắn cười ngẩn ngơ rồi lại tưởng tượng lúc cô đứng trước mặt mình ngáp như vậy thì chắc sẽ đáng yêu lắm

Bỗng nụ cười trên môi hắn vụt tắt. Mình đc nghĩ gì vậy? cả cái cảm giác này nữa ?

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tại Sao?

Reng....reng....reng....

7 giờ sáng chủ nhật. Hàn Từ Tuyết bị đánh thức bởi một cuộc điện thoại.

- Alo. Hàn Từ Tuyết nghe

Sau một hồi mò tìm điện thoại, cuối cùng cũng tìm đc và trả lời bằng giọng ngái ngủ

- "Chị đã dậy chưa vậy?"

Đầu bên kia hỏi theo giọng giễu cợt

- Ai vậy?

- "Trương Hàn. Chị quên tôi rồi à? "

- Là cậu à. Sao cậu cứ làm phiền tôi trong cái buổi sáng lạnh lẽo của mùa đông này nhỉ? Cũng sắp tết rồi còn có gì để cho cậu phải gọi cho tôi vậy?

- "Về chuyện hợp đồng, tôi muốn gặp chị"

- Hợp đồng hả? Tôi vs cậu gặp nhau ở đâu đc? Nhà tôi nhá?

Hàn Từ Tuyết đề nghị

- "Nhà chị ư?"

- Ừ. Tôi sẽ gửi địa chỉ cho cậu. Thế nhá.

Nói xong cô dập máy rồi gửi địa chỉ nhà cho hắn.

Một lúc sau hắn lái xe đến nhà cô. Nhà của cô nằm cách xa trung tâm thành phố một chút. Nơi này khá yên tĩnh. Hắn xuống xe thì thấy cô đang đi ra khỏi nhà

- Lái xe vào trong đi, đừng để ở ngoài

Cô nhẹ giọng nói rồi đi vào trong nhà. Hắn gật đầu rồi lái xe vào trong

- Nhà chị xây theo phong cách Hàn Quốc à?

Vừa theo cô vào trong nhà hắn hỏi

- Đây ko phải nhà tôi. Ngồi đi

Cô dẫn hắn vào trong phòng khách rồi chậm rãi ngồi xuống và rót nước mời hắn

- Cảm ơn. Không phải nhà chị thì nhà ai?

Hắn nhận lấy ly nước rồi uống một ngụm

- Nhà thuê đấy

Coi chậm rãi nói. Phụt...Hắn đan uống nước thì bị sặc bởi lời nói của cô.

- Cần thận.

Cô lấy ra một tờ giấy đưa cho hắn

- Nhà đi thuê? Rồi ko ngờ là một diễn viên như chị lại ko có nhà riêng mà lại đi thuê

Hắn cầm tờ giấy lau lau một chút rồi trở lại cái vẻ kiêu căng hàng ngày

- Có gì à?

- Ko, tôi chỉ ngạc nhiên thôi. Được rồi, trở lại vấn đề chính. Chị đọc xong hết kịch bản rồi chứ?

- Đợi tôi một chút

Cô chạy lên trên tầng rồi lại chạy xuống, trên tay là quyển kịch bản. Cô đi đến trước mặt hắn rồi đưa quyển kịch bản cho hắn

- Trả cậu. Tôi ko muốn đóng phim này

Sau khi nghe cô trả lời, hắn sốc toàn tập

- Tại sao?

Hắn hỏi

- Phim này thật sự có rất nhiều cảnh ấy...

Cô ngáp ngừng

- Là sao, tôi không hiểu ý chị

- Tóm lại cậu cứ về đọc kịch bản rồi nói chuyện vs đạo diễn và tác giả đi. Tôi chỉ nói có vậy thôi. Giờ tôi có chút việc, phiền cậu

Cô đứng dậy nhìn đồng hồ đeo tay rồi lại nhìn hắn. Trong ánh mắt thể hiện rõ ràng muốn đuổi hắn đi. Hắn cũng khôn Hàn phải là loại người ngu ngốc liền đứng dậy

- Vậy ư rồi, tôi sẽ nói chuyện vs chị sau

Hắn đứng dậy cầm kịch bản ra về

- Không tiễn

Hắn về nhà rồi nhớ ra gì đó liền gọi cho Khương Đình

- "Chủ tịch? Có việc gì sao? "

- Quảng cáo mà cậu nói vs tôi hôm qua là sáng hôm nay quay đúng ko?

- "A. Là quảng cáo có cô Hàn Từ Tuyết phải ko ạ? "

- Đúng

- "Vâng đúng là sáng nay quay. chúng tôi đang chờ cô Hàn Từ Tuyết đến để bắt đầu"

- Vậy hủy lịch hôm nay cho tôi, chuyển sang ngày thứ 2 quay

- "Nhưng thưa chủ tịch, như vậy là vi phạm hợp đồng"

- Tiền bồi thường tôi lo, lập tức hủy lịch cho tôi. Nếu ko cậu bị đuổi việc

- "Vâng...tôi...tôi làm ngay"

Ngay lập tức hắn cúp máy rồi vào phòng sách mở kịch bản bắt đầu đọc

Bạn đang đọc truyện *Bà Chi Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chị Mà Còn Chỉ Tay Lung Tung Là Tôi Sẽ Ăn Chị Luôn Đây

"Today is ngày quay quảng cáo của Hàn Từ Tuyết và mình sẽ đích thân đến để giám sát"

Trương Hàn tự nhủ. Hắn thức cả đêm qua để đọc hết kịch bản mà Hàn Từ Tuyết bảo hắn đọc, quả nhiên trong kịch bản này có nhiều cảnh không phù hợp với trẻ dưới 18 tuổi. Nói thẳng ra là trong cái bộ phim này có khá nhiều cảnh hôn và XXOO. Cho nên tối qua dù đã 12 giờ đêm mà hắn vẫn gọi điện cho đạo diễn để hỏi về vấn đề này. Nhưng ông ta lại trả lời rằng:

"Chủ tịch. Phim này tên là Nha đầu không ngoan. Nhân vật nam chính là ông chủ của xã hội đen thuộc Hắc - Bạch đạo. Còn nữ chính chỉ là một cô gái được hấn cứu lúc cô sắp bị cưỡng bức. Sau đó cô vì muốn trả ơn hấn nên tình nguyện ở lại làm người hầu cho hấn. Dần dần, trái tim băng giá của hấn đã được cô sưởi ấm và họ yêu nhau. Lý do phim này có nhiều cảnh hôn và XXOO là vì hấn là một người mạnh mẽ và tính kiên nhẫn không được cao. Còn mấy cái cảnh XXOO thì không nhất thiết phải làm đầy đủ, chỉ cần làm khúc dạo đầu là được. Tức là chỉ cần hôn rồi ngã xuống giường là được. Hấn tiểu thư cũng đã hỏi tôi về vấn đề này rồi và tôi cũng nói như vậy nhưng cô ấy nói cô ấy lại bảo là sẽ đóng nếu có diễn viên đóng thế cho cảnh đó. Nhưng tôi không thể đáp ứng được vì không có người nào chịu đóng thế cả"

Nghe đạo diễn nói xong hấn cũng không nói gì nữa mà tắt máy luôn. Cho nên hấn quyết định đến giám sát nhân tiện thuyết phục Hàn Từ Tuyết. Còn vụ diễn viên đóng thế hấn sẽ lo, hấn nhất quyết không để cho cô cùng với tên diễn viên nam chính kia cùng làm cái chuyện kia. Chỉ nghĩ tới lúc cô vs cái tên kia hôn nhau thôi là hấn đã muốn giết người rồi. Cảm giác này là gì vậy? Mình đang quan tâm tới bà chị kia ư? Không phải đâu, đây chỉ là vì công ti thôi.

Tự khuyên nhủ bản hấn xong hấn bước ra khỏi nhà với bộ quần áo đơn giản nhưng vẫn tôn lên sự quyền rũ và cao cấp của hấn. Áo sơ mi, bên ngoài áo len cổ tim, quần jean, áo phao dài màu trắng tôn lên làn da lúa trắng và mái tóc màu nâu đồng của hấn.

Trường Quay

Sự xuất hiện của Trương Hàn khiến cả trường quay căng thẳng mặc dù hấn đã nói là mọi người cứ thoải mái đi nhưng ai mà thoải mái cho được trong khi cái mặt tổng tài lạnh lùng cứ lù lù ở đó. Ai cũng mong Hàn Từ Tuyết đến sớm một chút và rồi điều ước trở thành sự thật.

- Hàn tiểu thư sao bây giờ cô mới tới vậy?

Vài người chạy ra khi thấy Hàn Từ Tuyết đến.

- Xin lỗi mọi người, tôi bị kẹt xe

Hàn Từ Tuyết cười trừ rồi nụ cười trên môi tắt ngấm khi trông thấy hấn

- Sao cậu ta...à chủ tịch lại ở đây vậy?

Cô đi đến chỉ tay vào hấn bỗng cảm thấy đầu ngón tay ầm ầm, ầm ướt lại hơi đau. Quay ra thì thấy hấn đang cắn vào tay cô

- Á, cậu bị dại à?

Cô rút tay về nhìn chăm chăm vào ngón tay hấn vừa cắn. Ôi, ngón tay xinh đẹp của mình

- Chị mà còn chỉ ngón tay lung tung là tôi còn ăn chị luôn đấy

- Cậu...cậu...vô liêm xỉ

Cô hồn dỗi nói rồi bỏ đi

Sau khi nghe xong câu này của Trương Hàn mọi người bắt đầu có suy nghĩ về mối quan hệ giữa hấn và cô. Không ngờ chủ tịch của bọn họ có thể nói ra câu như vậy

- Được rồi mọi người, quay thôi. Đây là quảng cáo về một loại nước hoa. Cô Hạ, chọn cho Hàn tiểu thư bộ váy đẹp nhất chúng ta có.

Đạo diễn chỉ đạo

- Được rồi, vào việc thôi

Tên trợ lý đạo diễn vỗ tay vài cái

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Mạc Kỉ Vân

Hàn Từ Tuyết trở lại trong trang phục mới. Váy dài màu đen, tà váy xẻ từ trên đùi xuống làm lộ ra làn da trắng nõn của cô, phía trên có hai cái dây nhỏ buộc ở sau cổ. Mái tóc màu vàng đồng được đổi thành rượt đỏ hơi xoắn xoắn đằng sau che đi phần lưng bị lộ ở phía sau. Bộ đồ này trông khá sexy nhưng cũng không làm mất đi đáng vẻ cao sang quyền quý của cô.

- Có gì à mà sao mọi người cứ nhìn tôi như UFO vậy?

Hàn Từ Tuyết lên tiếng kéo tất cả những người đàn ông trong trường quay về hiện thực

- Hàn tiểu thư tôi ko ngờ cô lại xinh đẹp hơn mức bình thường thế này

Khương Đình lên tiếng

- Mọi người cứ nói quá. Nhờ cô Hạ đây nên tôi mới đc như vậy đó

Hàn Từ Tuyết cười trừ

- Được rồi làm việc đi chưa

Trương Hàn lên tiếng

- Hôm nay tôi sẽ trực tiếp giám sát công việc của mọi người

Trương Hàn đứng dậy đi về phía Khương Đình và đạo diễn

- Đã nghe chưa, làm việc đi

Đạo diễn nói lớn. Mọi người vào vị trí của mình

Hàn Từ Tuyết liếc hần một cái như muốn nói "đồ phá đám" rồi cũng vị trí của mình. Sau khi nhận đc ánh mắt của cô thì hần nở nụ cười khiến Khương Đình và đạo diễn cảm thấy nổi da gà

- Hàn tiểu thư, cô gặp bạn diễn của mình rồi chứ?

Đạo diễn hỏi

- À chưa. Mà lần sau mọi người cứ gọi tôi là Từ Tuyết là đc rồi.

- Ô, thật xin lỗi. Tôi là Mạc Kỉ Vân, cứ gọi tôi là Kỉ Vân, Từ Tuyết.

Người đàn ông cao lớn đi đến gần đưa tay như muốn bắt tay vs cô

- Chào anh. Anh là bạn diễn vs tôi hả?

Cô bắt lấy tay Mạc Kỉ Vân hỏi

- Ừm

Mạc Kỉ Vân nở nụ cười với cô

- MẠC KỈ VÂN?

Trương Hàn hét lớn

- Ồ. Lâu rồi không gặp, Trương Hàn

Mạc Kỉ Vân buông tay cô ra đi đến chỗ Trương Hàn rồi ôm hần một cái

- Sao cậu lại ở đây?

Hần đẩy Mạc Kỉ Vân ra rồi hỏi

- Ở đây đóng quảng cáo chứ làm gì. Hối ngu

- Ko, vì sao lại đóng quảng cáo của công ti tớ?

- À. Hai hôm trước vừa xuống sân bay thì đc tin là Hàn Từ Tuyết đã từ Mỹ trở về và đồng ý đóng quảng cáo của công ti cậu nhưng lại thiếu nam diễn cho nên tớ đi đóng.

Mạc Kỉ Vân ghé vào tai Trương Hàn rồi nói nốt

- Tớ thật sự rất thích Hàn Từ Tuyết nên quảng cáo này sẽ là sự bắt đầu cho mối quan hệ giữa tớ vào cô ấy. Nếu cậu có thích cô ấy thì cậu nên cẩn thận không là tớ sẽ giành cô ấy khỏi cậu đấy.

Nói xong Mạc Ki Vân đi tới chỗ Hàn Từ Tuyết

Sau khi tiêu hóa xong lời nói của Mạc Ki Vân hần quay sanh hỏi Khương Đình với ánh mắt như muốn giết người

- Sao cậu không nói cho tôi biết nam điểm là cậu ta hả?

Nhận được ánh mắt giết người của Trương Hàn, Khương Đình ấp úng trả lời

- Đã...đã ghi rõ trong tài liệu mà tôi đưa cho Chủ tịch rồi mà

"Chết tiệt" hần thảm rủa một tiếng rồi bỏ ra ngoài

Thấy hần bỏ đi Mạc Ki Vân nhếch môi cười một cái

- Có gì sao Ki Vân?

Hàn Từ Tuyết hỏi

- Không có gì. Mà chị hơn tuổi tôi mà. Chúng ta gọi nhau là chị em nha

- Lộ rồi. Mà tôi già vậy sao?

Mặt cô ủy khuất nhìn Mạc Ki Vân

- Ko...ko đâu. Tôi ko có ý như vậy, mà là tôi đọc trên mạng

Mạc Ki Vân cuống quýt giải thích

- Ha ha, tôi đùa cậu thôi. Cậu với Trương Hàn và Vương Kinh Huy là bạn thân hả?

Cô hỏi

- Cũng ko hẳn. Trương Hàn với Vương Kinh Huy là bạn từ nhỏ còn tôi gặp 2 tên đó lúc cấp 3

- Ô, vậy à

- Nè, hai người xong chưa? Mọi người đợi hơi lâu rồi à nha?

Đạo diễn lên tiếng

- Xin lỗi. Chúng tôi nói chuyện hơi lâu

Cô cười cười

- Tôi nói vậy thôi. Đầu cần căng thẳng như vậy chứ

Đạo diễn cười

- Chúng ta bắt đầu thôi. Mọi người bắt đầu đóng lần một

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ăn Tối

Sau khi suy nghĩ một cách lạc quan hần quyết định quay trở lại trường quay. Dù gì mình cũng là người giám sát buổi quay hôm nay nên ko thể cứ vậy mà bỏ đi đc. Hần vui vẻ mở cửa bước vào thì cảnh đầu tiên hần thấy là Mạc Ki Vân với Hàn Từ Tuyết đang ôm nhau một cách rất thân mật. Mạc Ki Vân ôm Hàn Từ Tuyết từ phía sau. Tay cậu ta vòng qua eo cô, mặt thì vùi vào cổ cô. Trông cực kì là ái muội. Nụ cười trên môi hần đóng băng, gân xanh nổi đầy trên trán. Đúng lúc này, đạo diễn lên tiếng

- Cắt. Hôm nay tới đây thôi. Ngày mai chúng ta sẽ quay nốt.

Nghe đạo diễn nói, Hàn Từ Tuyết thảm rủa "Mẹ nó, sao ko quay nốt đi. Cuộc sống như cái lông bàn."

- Chị nói gì cơ?

Mạc Ki Vân hỏi

- À, không có gì.

Khi hai người đang vui vẻ nói chuyện thì ở cách đó không xa có một người đang nhìn cô với Mạc Ki Vân với ánh mắt giết người.

Hôm sau, mọi người lại đi làm bình thường. Nhưng ở một nơi không khí làm việc ở đây có vẻ hơi căng thẳng - CEO.

Từ lúc Chủ tịch của CEO tới công ti, không ai mà không bị dọa tới xanh mặt. Khuôn mặt của hắn hôm nay đầy sát khí. Ngay cả Jenny hàng ngày cũng bận rộn hơn và cũng là người bị dọa nhiều nhất vì lúc nào cô cũng ra ra vào vào phòng chủ tịch.

- Các người làm ăn kiểu gì vậy hả? Công ti trả lương cho mấy người là để mấy người cho tôi mấy cái ý tưởng như vậy à? Làm lại cho tôi. Giờ thì rút ra ngoài.

Tiếng Trương Hàn từ trong phòng làm việc vọng ra cùng với tiếng đập bàn đập ghế.

Đây là người thứ năm bị đuổi ra khỏi phòng trong sáng hôm nay rồi. Không biết còn bao nhiêu người bị đuổi nữa đây. Và sau mỗi câu "cút ra ngoài" là một câu đe dọa "nếu lần sau không làm tôi hài lòng lập tức cút khỏi công ti của tôi"

Nhiều người thắc mắc không biết ai đã làm cho Chủ tịch của bọn họ tức giận tới vậy.

Phòng Chủ tịch

Trương Hàn ngồi trên ghế làm việc xem tài liệu thi thoảng lại nhìn máy tính một chút. Nhắc điện thoại nội bộ gọi cho Jenny

- Jenny, gọi giám đốc Khương lên gặp tôi

- "vâng chủ tịch"

Đúng 2 phút sau Khương Đình có mặt ở phòng Chủ tịch

- Chủ tịch gọi tôi

Khương Đình khom người cung kính

- Cậu mời đc Hàn Từ Tuyết đóng phim của chúng ta chưa?

- Việc này...Chủ tịch, Hàn Tiểu thư nói nếu không sửa lại kịch bản theo ý cô ấy cô ấy sẽ không đóng phim.

- Vậy sửa kịch bản đi

- Chủ tịch, đạo diễn nói nếu sửa kịch bản thì sẽ vi phạm hợp đồng, tổn thất khá lớn.

- Vậy tìm đc diễn viên nam chính chưa?

- Chưa chủ tịch. Mà Hàn tiểu thư nói cô ấy sẽ kí hợp đồng với điều kiện nam chính là do cô ấy chọn

- Được rồi, bảo với đạo diễn, bộ phim này lúc nào sẽ bắt đầu ghi hình là theo quyền của tôi. Cậu ra ngoài đi

- Tôi xin phép

Khương Đình ra ngoài. Trương Hàn nghĩ ngợi một lúc rồi nở một nụ cười khiến người ta rùng mình. Hắn nhắc điện thoại gọi cho Hàn Từ Tuyết

- Bà chị, tối nay chị có bận không?

- "Không có, sao? "

- Đi ăn tối với tôi, tối 6h tôi qua đón chị vậy nhé.

- "Ồ...này"

Không đợi cô đồng ý hắn đã cúp máy rồi. Không hiểu cậu ta nghĩ gì mà gọi điện cho cô nói mấy câu rồi tắt bụp máy luôn

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10: Hành Động Dị Dàng

18h00

Trương Hàn lái xe đến nhà Hàn Tử Tuyết. Trong lúc đợi cô trong xe, hắn suy nghĩ về cuộc nói chuyện với Vương Kinh Huy.

.....2h trước.....

Sau khi nhận điện thoại của Trương Hàn, Vương Kinh Huy ngay lập tức phi thẳng đến nhà hắn. Trong phòng của Trương Hàn. Hai người đàn ông đang ngồi tâm sự uống rượu

- Được rồi, có gì nói ra hết tớ nghe xem nào

- Chuyện là thế này.....

Hắn kể cho Vương Kinh Huy tất cả mọi chuyện. Sau khi nghe sau, Vương Kinh Huy ngạc nhiên đến nỗi quai hàm như muốn rụng ra

Thấy biểu hiện của Vương Kinh Huy, Trương Hàn vút cho cậu ta một câu rồi nhấp một ngụm rượu - Ngậm miệng lại ko ruồi bay vào đấy

- Ko thể tin đc. Am bi li vơ bô

Wương Kinh Huy ngạc nhiên

- Bạn tôi ơi. Cậu yêu rồi. Hahaha

Wương Kinh Huy cười lớn

- Yêu???

Trương Hàn tí nữa thì phun ngụm rượu trong miệng vào mặt Vương Kinh Huy

- Sử dụng vài câu hỏi để xem cậu có thật sự đang yêu ko nhá?

- Được rồi, hỏi đi.

- Được rồi. Đầu tiên. Lần đầu cậu gặp Hàn Tử Tuyết cậu cảm thấy gì?

Wương Kinh Huy hào hứng hỏi

- Lúc đầu thì ko có gì nhiều. Nhưng lúc cô ấy cười thì mình cảm thấy có cảm giác rất khác lạ và từ trước tới giờ chưa từng có

- Tiếp. Cậu có cảm giác gì khi tới nhà Hàn Tử Tuyết?

- Vui

- Next. Khi biết Kì Vân sẽ đóng quảng cáo vs Hàn Tử Tuyết? Và lúc cậu ấy thách thức cậu?

- Sốc. Thật sự muốn cho cậu ta một trận. Mà khoan, cái gì mà thách thức?

Trương Hàn lên tiếng phản đối

- Xi. Thế nào chả giống nhau. Tiếp, khi Kì Vân tiếp xúc cơ thể vs Hàn Tử Tuyết?

- Muốn giết người

- Được rồi. Kết luận cuối cùng là cậu thích Chị ấy. Ko phải là yêu rồi

- Ý cậu là mình yêu Hàn Tử Tuyết?

- Đúng vậy. Cậu yêu Hàn Tử Tuyết.

.....Hiện tại.....

Trương Hàn đang suy nghĩ. Chẳng lẽ mình yêu chị ta thật? Chắc ko phải đâu. Nếu theo lời của Kinh Huy thì chỉ cần mình tiếp xúc vs chị ấy và dựa vào cảm xúc là có thể biết đc mình có yêu chị ta hay ko.

Đang suy nghĩ thì có người gõ cửa xe hán.

- Xin lỗi. Cậu đợi lâu rồi phải ko?

Hàn Tử Tuyết mở cửa xe rồi ngồi vào ghế lái phụ

- Không sao. Chúng ta đi ăn chứ

- Uh

Hán nỏ máy đưa cô đến một nhà hàng phong cách nhật bản

- Ăn đồ nhật hả?

Cô hỏi

- Uh. Sao, chị ko ăn đc đồ nhật à?

-Ko tôi ăn đc

Hai người vào trong phòng V.I.P ở phía cuối hành lang. Gọi vài món và bắt đầu ăn

- Có chuyện gì mà cậu tự nhiên mời tôi đi ăn vậy?

Cô gấp một miếng sushi cho vào miệng

- Ăn xong rồi chúng ta sẽ nói chuyện

- Uh

Cô lại tiếp tục ăn. Nhìn cái cách cô ăn ko khác gì một đứa trẻ thích thú với một món ăn mà nó chưa ăn bao giờ. Trong khi cô đang ăn rất ngon miệng thì hán lại cứ ngồi nhìn cô ăn

- Cậu ko ăn à? Ko ăn là tôi ăn hết đó

- Chị cứ ăn đi. Nếu muốn ăn thêm tôi sẽ gọi

- Tôi ko phải heo. Ăn đi

Nói rồi cô gấp một miếng sushi ko nể tình cho vào miệng hán làm cho một chút thức ăn dính ở khóe miệng hán

- Nè mặt cậu dính thức ăn kìa

- Chỗ nào?

Hán đưa tay tìm chỗ mà cô nói. Thấy hán vẫn chưa lau đc thức ăn dính ở khóe miệng cô bèn lấy một tờ giấy, đi đến chỗ hán nhẹ nhàng lau miệng cho hán

- Như trẻ con vậy

Trong khi hán vẫn chưa tiêu hóa đc hành động của cô thì cô vẫn dịu dàng lau miệng cho hán

Ngón tay mềm mại của cô tiếp xúc vs mặt hán khiến cho hán có cảm giác như có dòng điện chạy qua

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cảm Giác Không Tồi

- Sao vậy?

Thấy được sự khác lạ của Trương Hàn, cô liền hỏi

- Chị vừa...

- Cậu đừng có nghĩ lung tung. Chỉ là sự quan tâm của người chị cho người em thôi

Cô cười nhạt rồi tiếp tục ăn

- Vậy chị có nghĩ....mà thôi. Chị, từng có bạn trai chưa?

Câu hỏi này khiến cho Hàn Tử Tuyết đứng đờ

- Đã từng

Cô trả lời

- Đã từng?

Hắn nhìn cô

- Phải. Anh ấy cũng là một diễn viên, là người Mỹ gốc Hoa. Trong thời gian tôi ở Mỹ, tôi đã quen anh ấy. Chúng tôi quen nhau qua một lần đồng quảng cáo. Sau đó chúng tôi yêu nhau, đã có những kỉ niệm đẹp. Nhưng đến một ngày. Anh ấy đề nghị chia tay. Lý do vì anh ấy đã có người khác. Cô ấy lại còn là người bạn thân của tôi. Thậm chí cô ta còn có thai. Qua vài ngày, tôi biết được trong thời gian chúng tôi yêu nhau, hắn nói hắn muốn mượn tiền của tôi để đầu tư làm ăn thì số tiền mà tôi đưa cho hắn hắn lại đổ hết vào cho cô ta và nuôi đứa con của họ. Lúc đó tôi rất tức giận vì trong suốt quãng thời gian đó, tôi đã là một con ngựa bất cưỡi lúc nào cũng đưa tiền cho hắn mỗi khi hắn hỏi. Nhưng rồi tôi đã cho qua và coi như là đi làm từ thiện. Khi thời gian làm tôi quên đi chuyện này thì hắn lại xuất hiện. Hắn nói hắn đã chia tay cô ta và chỉ yêu mình tôi. Hắn muốn tôi và hắn làm lại từ đầu. Nhưng tôi và cho hắn một cái bạt tai rồi nói tôi không rảnh để đi nuôi con của họ.

Kể xong cô cười nhạt. Mặt cô cứ cúi xuống nhìn thứ gì đó trên mặt bàn

- Xin lỗi. Tôi ko có ý

- Không sao chuyện cũng qua lâu rồi

- Ăn xong chúng ta đi dạo một chút được chứ?

- Hả? Uhm

Ăn xong cô với hắn đi dạo được một lúc thì cô đề nghị đi uống rượu nên hắn đi lấy xe rồi cùng cô đi uống rượu trong một quán bar gần đó.

Lúc mới uống thì cô không quan tâm tới hắn, cứ một mình uống cho tới khi say.

- Cậu có vẻ là con sâu rượu nhỉ?

- Hả? Ý chị là gì?

- Cậu vẫn còn tỉnh táo trong khi tôi thì say sắp ngất rồi. Hahaha

Cô cười

- Chị say rồi. Để tôi đưa chị về

Hắn đứng dậy thanh toán rồi diu cô ra xe. Cô không ngừng nói mớ

- Tên Agus khốn nạn. Tại sao anh lại lừa tôi. Tôi mà gặp lại anh tôi sẽ cho anh một trận.

Về đến nhà cô

- Hàn Tử Tuyết. Chị để chìa khóa nhà ở đâu? Hàn Tử Tuyết. Hàn Tử Tuyết

Hắn lay nhẹ vai cô

- Uhm. Tui...

Hắn liền mở túi của cô ra, cuối cùng cũng thấy một chùm chìa khóa. Hắn mở cửa rồi đưa cô lên trên tầng. Hắn tìm phòng của cô rồi đưa cô vào trong. Tháo giày của cô ra, đặt cô lên giường, đắp chăn cho cô rồi ngồi xuống mép giường nhìn một lượt phòng cô. Phòng của cô tông màu chủ đạo là màu

kem. Cũng khá đơn giản. Có giường, bàn trang điểm, tủ quần áo, phòng tắm, một bộ sofa nhỏ ở góc phòng. Bên ngoài ban công có một cái bàn nhỏ cùng hai cái ghế, xung quanh có vài chậu hoa. Nhìn một lượt, hắn lại quay lại nhìn cô. Khuôn mặt mệt mỏi của cô lại tăng thêm vẻ quyến rũ, mũi cao, đôi lông mi hơi rung, lông mày khẽ nheo lại, đôi môi căng mọng hồng hồng khẽ mở như muốn quyến rũ hắn. Bất giác hắn đưa tay chạm vào môi cô. Cảm giác không tồi

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Hôn Trộm

Bất giác hắn đưa tay chạm vào môi cô. Cảm giác không tồi. Hắn thật sự muốn thử hôn cô một lần xem có cảm giác gì. Nghĩ là làm, hắn từ từ cúi xuống. Lúc đầu hắn nghĩ chỉ là môi chạm môi thôi rồi dừng lại. Nhưng khi chạm vào môi cô hắn không thể dừng lại được. Môi cô mềm, lại có vị gì đó ngọt ngọt pha với vị của rượu. Bị cướp mất không khí, cô liền hé miệng để thở. Hắn thành công chiếm đất, quần lay lười cô, tay giữ cằm cô. Cô "um" một tiếng làm hắn lập tức dừng lại, rời khỏi môi cô.

Mình vừa làm gì vậy? Mình vừa hôn chị ta?

Hàng tá dòng suy nghĩ ở trong đầu hắn. Nhìn cô nằm ngủ ngon lành sau khi bị cưỡng hôn, hắn cười rồi đứng dậy ra khỏi phòng

_____ Sáng hôm sau _____

Ánh sáng chiếu vào căn phòng màu kem. Trên giường có một cô gái đang cuộn mình trong chăn, mặt mày nhăn nhó vì bị ánh sáng ngoài trời làm phiền. Cô bèn kéo chăn trùm lên đầu. Chùm được trên đầu thì lại hở phần chân. Bỗng có cơn gió ở đâu thổi vào trong phòng. Rèm cửa bay toát loạn

- U...lạnh quá

Hàn Từ Tuyết bật dậy ra đóng cửa rồi quay về giường chui vào chăn. Bỗng suy nghĩ chạy trong đầu cô

"Lạnh quá đi. À mà giờ là mùa đông nhì, nhắc mới nhớ tháng nữa là năm mới nhì. Năm mới?"

Cô bật dậy. Lấy điện thoại. 8h30. 20 cuộc gọi nhỡ. Có vài cuộc của Đạo diễn, Khương Đình, nhiều nhất là của Mạc Ki Vân. A có một tin nhắn

"Chị. Chị đang ở đâu? Hôm nay là buổi quay cuối đấy. Chị quên à? Nhận được tin nhắn thì gọi lại cho em"

Đọc xong cô liền gọi cho Mạc Ki Vân

- "Chị Từ Tuyết. Chị đang ở đây vậy hả? Đạo diễn đang bức mình lắm đấy"

- Xin lỗi. Đúng 10' tôi sẽ có mặt ở đó

- "Được rồi. Vậy đi. Bye"

- Uh. Bye

Cô cúp máy rồi lấy quần áo chạy vào phòng tắm. Vì đang muộn nên cô cũng không nhớ chuyện tối qua như thế nào

_____ Trường quay _____

- Xin lỗi mọi người tôi đến trễ

- Sao cô tới muộn vậy?

Thấy Hàn Từ Tuyết Đạo diễn liền lên tiếng trách móc

- Xin lỗi. Tối qua...

Nhắc đến tối qua, kí ức của tối qua ủa về.

- Tối qua làm sao?

Mạc Ki Vân hỏi

- À. Tôi uống rượu với bạn. Xin lỗi mọi người, chúng ta bắt đầu quay chứ?

- Được rồi. Bắt đầu thôi - Đạo diễn

Buổi quay hôm nay kết thúc khá nhanh vì cô cùng Mạc Kỉ Vân hết sức tập chung

Vừa về đến nhà, bỏ túi xách xuống cô liền lấy điện thoại gọi cho Trương Hàn. Đầu tiên là tiếng tút tút, rồi là nhạc chờ. Bỗng nhiên

- "Alo"

- A. Giật cả mình

Đột nhiên có người nghe máy khiến cho cô giật mình tí thì rơi điện thoại

- Alo. Trương Hàn. Là tôi

Cô nói

- "Bà chị. Có chuyện gì?"

- À. Về chuyện tối qua...

- "Nếu chị định nói về chuyện tối qua thì bỏ qua đi. Nhưng..."

- Nhưng gì?

Cô hoảng hốt

- "Chị phải trả ơn tôi vì đã đưa chị về nhà. Lúc đưa chị về, chị còn nôn hết ra xe tôi. Tôi mất cả sáng hôm nay để đi rửa xe đấy."

Cô ngẫm nghĩ một lúc

- Cậu muốn gì?

- "Phải làm mọi việc tôi muốn, tôi không cần nhiều chỉ trong khả năng của chị là được.Ok?"

- Thôi được rồi

- "Được. Bao giờ cần trả ơn tôi sẽ gọi cho chị. Bye"

- Uh. Bye

Nói chuyện với hân xong cô thở phào nhẹ nhõm nhưng cô theo cô nhớ thì cô không có nôn ra xe hân mà. Thôi kệ đi, cũng chẳng sao. Cô cầm túi xách cùng điện thoại lên phòng.

Cô đang thảnh thơi ở nhà thư giãn.

Hân cũng ở nhà nhưng lại làm việc. Sau khi nghe cuộc gọi của cô xong, hân đặt điện thoại lên bàn, tiếp tục làm việc. Nhìn đồng giấy tờ, nhìn máy tính, tay cầm bút nhưng không viết được chữ nào. Bất giác hân đưa tay lên mũi, rồi ngồi cười, tuy miệng cười nhưng mặt lại vô cùng nham hiểm. Cầm điện thoại lên

- Alo. Vương Kinh Huy, có chuyện cần nhờ cậu đây.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tình Cờ Gặp Trong Nhà Hàng

Từ khi đóng quảng cáo xong công việc của cô ngày càng bận rộn hơn. Hợp đồng cứ liên tiếp được chuyển tới. Vì mấy ngày này trợ lý của cô có việc bận nên tất cả công việc cô đều phải tự giải quyết.

Buổi sáng, cô cầm đồng tài liệu cùng cốc nước ra ban công ngồi. Trong đồng tài liệu cô đang cầm là kịch bản của các bộ phim và có kịch bản phim của công ti hân. Ước tính từ lúc cô cầm kịch bản này đến nay cũng đã 2 tuần rồi. Nói thật thì cô thấy kịch bản của bộ phim này rất hay, rất mới lạ, như một câu chuyện trong tiểu thuyết ngôn tình vậy.

Tuy nam chính hay khi dễ, nổi nóng, mắng nữ chính như câu chuyện vẫn rất hay. Nhưng khi cô nghĩ mình chính là người phải chịu tất cả khi nam chính khi dễ cô, nổi nóng với cô, mắng cô thì cô lại không muốn đóng bộ phim này nữa. Cô nói là cô sẽ đóng phim này với điều kiện là nam chính là do cô chọn. Không ngờ đạo diễn lại đồng ý. Nói như vậy nhưng cô vẫn chưa tìm được ai thích hợp. Hay là chọn Mạc Kỉ Vân. Cậu ta có vẻ không phải là người xấu, đẹp trai, lịch sự, cũng không tồi. Không được, mình quen cậu ta cũng chưa lâu. Thôi kệ, để sau rồi tính.

Cô lấy điện thoại ra, cắm tai nghe nghe nhạc rồi tiếp tục làm việc.

Sáng rồi cũng đến trưa. Sáng dậy cô uống mỗi một cốc sữa rồi làm việc tới giờ nên cũng đói. Dem đóng giấy tờ xếp gọn lại rồi đem vào trong phòng để trên bàn.

Xuống dưới bếp, mở tủ lạnh. Xem nào, có trứng, thịt bò, cà chua, rau, với vài quả táo. Cô nhớ không nhầm thì ở nhà vẫn còn mì ý. Ok, quyết định làm mì ý.

Sau khi ăn uống no nê, dọn rửa sạch sẽ cô lên phòng nằm xuống giường đắp chăn rồi ngủ.

_____ 17h03 _____

Cô tỉnh dậy sau khi đã ngủ đủ, nhìn đồng hồ 17h03. Thôi dù gì cũng muộn rồi. Không nấu cơm nữa, đi ăn quán.

Suy nghĩ xong, cô ra khỏi giường lấy quần áo đi tắm rửa một chút. Tắm xong ra ngoài gội tóc, trang điểm nhẹ, cầm túi, chìa khóa xe ra khỏi nhà.

Cô lái chiếc xe Ferrari màu đỏ của mình đến nhà hàng Queen. Bước vào trong, cô chọn bàn ở gần cửa sổ hơi khuất ở cuối nhà hàng

- Tiểu thư dùng gì?

Nữ phục vụ đem đến một ly nước lọc rồi đưa cho cô Menu

- Cho tôi một bít tết sốt tiêu đen với một chai vang đỏ. Cảm ơn

- Tiểu thư đợi một chút

Cô mỉm cười gật đầu với nữ phục vụ

Bỗng nhiên đang ngồi thì có người đi đến

- Tôi ngồi đây được chứ

Cô quay lại nhìn, thì ra là cậu ta - Trương Hàn

- Mời. Sao cậu lại ở đây?

Cô vừa hỏi xong thì phục vụ đem rượu vang lên

- Trương thiếu gia

- Cho tôi một bít tết sốt tiêu đen và một cái cốc nữa

Hắn nói với phục vụ

- Ngài đợi một lát

Người phục vụ đi lấy cốc đem cho hắn

- Cốc của ngài

Hắn cười với phục vụ rồi cầm chai rượu lên rót cho cô và hắn mỗi người một cốc

- Tôi cũng tới đây ăn tối thôi

Nhắm một ngụm rượu hắn nói

- Uh

Cô uh đại rồi cầm cốc rượu lên, lắc một chút rồi đưa lên mũi sau đó mới uống

Thấy hành động của cô hắn nhìn cô

- Chị có vẻ khá sành về cách thưởng thức rượu

- Đây là quy luật khi uống vang đỏ

Lúc này phục vụ mang đồ ăn lên

- Thiếu gia, tiểu thư ăn ngon miệng

- Thank you

Hắn nói với phục vụ

- Cậu là khách V.I.P à?

- Chị rất thông minh

Hắn nhìn cô với con mắt tán thưởng rồi lặng lẽ ăn. Được một lúc hắn lên tiếng

- Tí nữa chị cho tôi về ké được không?

Tôi không rảnh

- Ý tôi là về nhà chị

- Rồi cậu về bằng cách nào?

- Tôi sẽ về được

- Được

Cuối cùng hắn lái xe cô đưa cô về nhà. Trên đường đi hắn nói đến chuyện hợp đồng rồi hai người tranh cãi làm cho cô tức giận. Xe vừa dừng lại trước nhà cô, cô vội vàng xuống xe.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Người Phụ Nữ Của Tôi

- Hàn Từ Tuyết cô từ chối ký hợp đồng?

Hắn gầm lên

- Cô cái đầu cậu. Tôi hơn cậu những 3 tuổi đấy

Hàn Từ Tuyết quay lại chỉ thẳng vào mặt hắn

- Thế nào chả được - Hắn nhắc mép

- Cậu nói thế là sao hả. Tôi nói cho cậu biết Trương Hàn. Cậu đã mời tôi kí hợp đồng với công ti cậu nhưng tôi ko đồng ý, vậy tại sao cậu ko mời người khác đi.

- Tôi đã nói rồi, tôi thấy cô rất hợp với vai diễn này

Trương Hàn nhìn cô với ánh mắt ko bình thường. Hắn nói tiếp

- Tôi cũng đã thuyết phục chị hai tuần nay rồi. Chị ko động lòng sao - Trương Hàn nhìn cô

- Ko. Cậu về đi. Tôi đi trước.

Cô quay đi bỏ lại một mình Trương Hàn đứng đấy Bỗng nhiên có thứ gì đó kéo cô lại, chưa kịp hoàn hồn thì cô thấy có thứ gì đó ở trên môi cô. Rồi thấy khuôn mặt của Trương Hàn phóng đại trước mắt mình. Là cậu ta đang hôn cô.

- um..

Cô kêu lên một tiếng rồi cố gắng đẩy cậu ta ra nhưng càng đẩy cậu ta càng ôm cô chặt hơn. Cậu ta khẽ đưa lưỡi mình vào trong miệng cô đảo một vòng rồi lưu luyến buông cô ra. Cô thờ hồn hèn nhìn Trương Hàn trong khi cậu ta lại tao nhã lấy tay vuốt nhẹ môi cô.

- Cậu có biết cậu vừa làm gì ko hả ?

Cô trừng mắt nhìn Trương Hàn

- Tôi sẽ làm cho em kí hợp đồng với tôi rồi trở thành người phụ nữ của riêng mình tôi.

Từ lúc sau khi bị hấn hôn, cô cảm thấy mình không tập trung. Đầu óc lúc nào cũng như trên mây

"Tôi sẽ làm cho em kí hợp đồng với tôi rồi trở thành người phụ nữ của riêng mình tôi."

Cái câu này cứ lặp đi lặp lại trong đầu cô suốt ngày, làm thế nào cũng không quên được.

Trong khi cô khổ sở để quên đi chuyện đêm đó thì hấn lại vui đến nỗi không nhận được cười khiến cho ai trong công ti khi nhìn thấy hấn đều nghĩ đến chuyện không may, vì hấn không cười thì không sao chứ một khi đã cười thì chắc chắn có biến.

_____ Văn phòng chủ tịch _____

Vương Kinh Huy với Trương Hàn nhàn nhã ngồi trên sofa uống rượu tán gẫu.

- Cậu làm chuyện đó thật rồi à?

Vương Kinh Huy hỏi

- Chuyện gì?

- Chuyện đấy với Hàn Tử Tuyết í

Mặt Vương Kinh Huy hết sức nham hiểm

- Chỉ hôn thôi

Trương Hàn lắc lắc ly rượu trong tay hờ hững nói

- Còn gì nữa không?

- Không

- Hết rồi à?

- Ừ

- Cứ tưởng là phải lẩn lộn rồi chứ?

Vương Kinh Huy thất vọng

- Chắc phải đánh cho cậu một trận thì mới tỉnh nhỉ? Đàn ông gì mà suốt ngày lẩn lộn trên giường với phụ nữ còn công ti thì vứt đấy

- Đây công ti đây phát triển tốt như thường

Vương Kinh Huy lên giọng

- Cổ phiếu của Vương Thị dạo này lên rồi hả?

- Đương nhiên. Có một vị tổng giám đốc như tớ đây công ti đương nhiên phải có địa vị rồi

Trương Hàn nhìn Vương Kinh Huy từ trên xuống dưới rồi bất lực lắc đầu

Vương Kinh Huy dạo này thay đổi phong cách mới. Ăn mặc có vẻ sắc sảo hơn thường ngày một chút.

Bỗng nhiên có người mở cửa bước vào, đi đến rành cốc rượu trên tay Trương Hàn uống một hơi cạn sạch

- Sao cậu vào được đây? Trước khi có ai vào thì thư kí phải báo cho tớ chứ?

Trương Hàn nhìn người vừa bước vào phòng

- Là tờ báo Jenny không cần phải báo

- Âu Dương Quân Nghị. Người ta nhớ cậu chết đi được

Vương Kinh Huy đi đến ngã vào vai Âu Dương Quân Nghị. Nếu người khác mà nhìn thấy thì chắc chắn sẽ nghĩ hay người này nhất định có tình ý với nhau

- Tránh ra.

Âu Dương Quân Nghị đẩy Vương Kinh Huy ra, ngồi xuống ghế, tiện tay vứt luôn áo khoác ra một góc, tay trái đưa lên cời cúc áo sơ mi

- Sao vậy? Đạo này mấy vụ súng ống như thế nào rồi? Cả tập đoàn Âu Dương nữa?

Trương Hàn rót cho Âu Dương Quân Nghị một ly rượu rồi đẩy tới trước mặt cậu ta

- Một lô hàng bị cướp, tờ vừa đi cướp lại. Cướp lại được lô hàng thì lại phải về đây lo chuyện công ti

Âu Dương Quân Nghị nói giọng uể oải

- Cả tháng nay cậu bốc hơi là đi cướp lại lô hàng hả? Chắc là mệt lắm nhỉ? Vậy sát nhập một nửa công ti cậu vào Vương Thị với CEO đi?

Vương Kinh Huy nói

- Ý kiến hay đấy. Nguyên vụ buôn bán vũ khí của cậu cũng đủ để sống rồi, xong lại còn là lão đại xã hội đen nữa chứ. - Trương Hàn cười cười

- Thôi đi. Khôn như hai người bao giờ mới chết

Âu Dương Quân Nghị ngã lưng vào ghế nhắm mắt nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Ở Chung

- "À. Nghe nói đạo nhà cậu có phụ nữ hả? Lại còn là phụ nữ trẻ và đẹp nha." Vương Kinh Huy lên tiếng. Ánh mắt toát lên vẻ tò mò

- "Thật à? Vụ này mình không biết à nha. Có đúng không Quân Nghị?" Trương Hàn nhìn Vương Kinh Huy rồi lại quay sang Âu Dương Quân Nghị

- "Cô ấy chỉ là giúp việc thôi" Sau một lúc im lặng suy nghĩ cuối cùng Âu Dương Quân Nghị cũng lên tiếng.

- "Không ngờ lão đại xã hội đen lạnh lùng tàn nhẫn như cậu mà cũng có phụ nữ. Gato quá, trong khi cậu ta không cần làm gì mà cũng có phụ nữ thì mình chưa mãi cũng không được. Danh tiếng đào hoa của mình đã bị cậu phá hỏng." Vương Kinh Huy thất vọng thở dài lắc đầu

- "Thôi im đi. Nghe ngứa cả tai" Trương Hàn bắt mồm lên tiếng

- "Ngứa à, này bạn của tôi ời, tôi nghĩ cậu nên đi khám đi không đến lúc phát hiện ra thì có khi cậu còn mất cả tai ấy chứ." Vương Kinh Huy vỗ vỗ vai Trương Hàn về mặt như muốn nói "cậu rất tốt nhưng tờ rất tiếc".

- "Muốn ăn đấm hả?" Trương Hàn chuẩn bị tư thế

- "Ồi sợ quá đi" Vương Kinh Huy làm mặt quỷ với Trương Hàn

- "Mẹ nó, hai người chỉ chóc như trẻ con lên ba không bằng" Âu Dương Quân Nghị đứng dậy cầm lấy áo khoác trên sofa

- "Về đi. Không tiễn, ra ngoài đóng cửa hộ nhá" Trương Hàn phẩy phẩy tay

- "Không cần đuổi, đây cũng đang định đi đây." Âu Dương Quân Nghị cầm cốc rượu lên một hơi cạn sạch rồi ra khỏi văn phòng đóng cửa lại.

- "À, quên mất. Chuyện cậu nhờ bao giờ mới thực hiện. Hai người đều có phụ nữ rồi còn lại mỗi mình tôi. Cô đơn quá" Vương Kinh Huy giả vờ sụt sịt mũi như sắp khóc

- "Tối nay thực hiện luôn đi" Trương Hàn vỗ vỗ vai người anh em
- "Được. Trong khoảng thời gian đó tớ sẽ ở nhà cậu" Vương Kinh Huy
- "Giữ gìn cho cẩn thận" Trương Hàn
- "Ok" Vương Kinh Huy

_____ 9h tối _____

Hàn Tử Tuyết đang ngồi đọc sách thì có điện thoại. Hai chữ Trương Hàn to đùng hiện thị trên điện thoại. Tim cô đập thình thịch. Từ sau hôm đó cô không hề gặp hần, mà hần cũng không có gọi điện hay tới tìm cô. Tại sao hần lại gọi cho cô? Gọi để làm gì? Chẳng nhẽ định dụ cô ra khỏi nhà rồi bắt cóc? Sau một hồi suy nghĩ cô nghe điện thoại.

- "Alo" Cô nhẹ giọng
- "Hàn Tử Tuyết, chị cứu tôi đi" Trương Hàn
- "Cậu bị làm sao? Cậu đang ở đâu? Đợi chút tôi tới liền" Cô lập tức thay quần áo rồi lái xe đi. Cô lái xe trên con đường mà hần đã nói rồi cô nhìn thấy hần đang đứng dưới một gốc cây ven đường. Cô lập tức đỗ xe vào bên đường rồi xuống xe.
- "Sao cậu lại đứng ở đây?" Cô hỏi hần
- "Vừa đi vừa nói, vào xe đi" Thấy cô hần vui vẻ ra mặt lập tức chui vào trong xe cô. Cô cũng chẳng nói gì rồi lên xe.
- "Đi đâu?" Cô vừa lái xe vừa hỏi
- "Nhà chị" Hần bình thản nói
- "Tại sao lại về nhà tôi? Tôi đưa cậu về nhà" Cô cau mày
- "Tôi mất nhà rồi còn đâu"
- "Mất nhà? Cậu mất nhà? Cậu bị phá sản à?" Cô phanh kít lại khiến hần tí thì đập đầu vào kính may là có dây an toàn.
- "Chị định giết tôi à? Tôi không có phá sản. Chị nghĩ tôi là ai. Coi thường nhau quá đấy" Hần lên án
- "Xin lỗi. Nếu cậu không phá sản thì sao lại mất nhà?" Cô hỏi
- "Thua cá cược" Hần nói như không có chuyện gì "Lái xe tới nhà chị đi"
- "Tới nhà tôi? Làm gì?" Cô hỏi tiếp
- "Thì cứ đi đi. Vừa đi tôi vừa kể. Mau lái đi" Hần hỏi cô

Nhìn hần một lúc cô nổ máy lái xe. Nghe hần kể thì ra hần với Vương Kinh Huy đua xe ai thua sẽ phải giao nhà, thẻ tín dụng, xe, tóm lại là tất cả mọi thứ cho người thắng trừ điện thoại, và Trương Hàn thua.

- "Vậy cậu gọi tôi để làm gì?"
- "Để tôi tới nhà chị ở. Ngốc" Hần nói
- "Vậy ý cậu là tôi và cậu ở chung nhà" Cô hỏi
- "Đúng vậy. Ở chung trong nhà chị" Hần nhảm mạnh từ ở chung

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Chanel No.5

Cô như đứng hình khi nghe hần nói. Tiêu hóa lời hần nói xong, cô phanh kít xe lại.

- "Chị bị gì à? Lần thứ hai rồi đấy" Hấn một lần nữa được cứu mạng bởi dây an toàn
- "Ồ chung? Cậu có bình thường không? Đường đường là chủ tịch của CEO mà không có tới một căn nhà thứ hai sao?" Cô gắt lên
- "Để xem nào.....uhm..... không có" Hấn cho cô một tia hi vọng rồi lập tức đập tắt nó
- "Tức chết tôi mà" cô đập đầu vào vô lăng mấy cái
- "Về nhà chị thôi" Hấn cười cười
- "Lấy lý do gì để về nhà tôi?" Đúng vậy hấn ta chả là gì cả. Nhà là nhà của cô không phải của hấn
- "Chủ nợ. Cái xe của tôi, cô hứa gì nhớ chứ" Nở nụ cười nham hiểm

Cái xe...cái xe. Lời hứa. A, nhớ rồi. Khốn nạn, hấn định giờ trò gì đây

- "Nhớ ra chưa hả? Bất cứ việc gì trong khả năng của cô. Tôi nghĩ việc này không có vượt quá khả năng của Hấn tiểu thư đây ha?" Cái mặt dâm dâm cộng thêm nụ cười nham hiểm của hấn khiến cô thật sự nổi gai ốc
- "Vậy ý cậu là để cậu ở nhà tôi để trả nợ hả?"
- "Đúng vậy"
- "Vậy cậu ở nhà tôi bao lâu?"
- "Một tháng"

Cô suy nghĩ một lúc rồi nổ máy lái xe về nhà. Hành động này chứng tỏ cô đã đồng ý để hấn ở cùng nhà.

- "Tôi biết chị không phải kẻ hẹp hòi mà" Hấn cười cười
- "Nhưng ở trong nhà tôi cũng phải có một số quy định riêng"
- "Đến lúc đấy rồi tính"

Cứ như vậy cho tới lúc về nhà. Cô mở cửa

- "Theo tôi. Mà tôi nói trước, ở trong nhà tôi thứ nhất là phải gọn gàng sạch sẽ, thứ hai không sạch thì vứt. Đây là phòng của cậu, phòng tôi ở bên cạnh. Ngủ ngon" Cô dẫn hấn lên phòng rồi lạnh lùng về phòng
- "Ngủ ngon" Hấn nói rồi bước vào phòng. Căn phòng cũng khá lớn. Đây đủ tiện nghi. Không tồi.

_____ Sáng hôm sau _____

Hấn thức dậy sau một đêm dài nghĩ kế. Vào phòng tắm vệ sinh cá nhân rồi ra khỏi phòng xuống nhà. Thấy cô đang vừa ăn sáng vừa đọc cái gì đó.

- "Chào buổi sáng" Hấn cười cười rồi kéo ghế ngồi đối diện cô
- "Chào buổi sáng. Của cậu" Cô đáp lại hấn rồi đẩy một phần ăn sáng đến trước mặt hấn.
- "Cảm ơn"
- "Ăn sáng xong tôi cần mua chút đồ cậu có muốn đi cùng không? Tiện thể cậu mua luôn đồ cho mình đi" Cô nói nhưng lại không ngẩng mặt lên nhìn hấn, giọng nói lạnh nhạt như kiểu lời đe dọa chứ không phải lời nói.
- "Được thôi. Nhưng tôi hiện tại không có tiền. Hay là chị mua cho tôi, mua xong tôi lập tức bảo người chuyển tiền trả cho chị"
- "Vậy đi. Tôi đi thay quần áo. Cậu mặc tạm bộ đồ tôi qua đi. Ăn sáng xong cậu cho bát đĩa vào máy rửa bát là được. Mà cậu có biết sử dụng không đấy?" Cô cau mày nhìn hấn
- "Biết" Một câu trả lời ngắn gọn nhưng đủ ý

Cô liền cầm tài liệu lên phòng. Còn hấn thì chậm rãi ăn sáng sau đó dọn dẹp rồi lên phòng.

Thay quần áo xong, cả hai đi đến trung tâm mua sắm. Cô dẫn hấn vào một cửa hàng thời trang nam nổi tiếng.

- "Đó chả phải làm Chủ tịch và Hấn Từ Tuyết sao?" Nhân viên 1

- "Đúng rồi... Chết, mau ra đi không Chủ tịch đuổi việc đó" Nhân viên 2

- "Tôi có thể giúp gì không?" Một nhân viên chạy ra

- "Phiền cô cầm đồ giúp tôi" Cô nhẹ nhàng lên tiếng

- "Được" Cô nhân viên hớn hơ cầm đồ giúp cho Hàn Từ Tuyết

- "Cậu mặc cỡ nào vậy? Chắc phải cỡ lớn ha?" Cô cầm một cái áo sơ mi úm thử vào người hắn. Nói hắn ít hơn tuổi cô thì đúng thật. Còn về vấn đề chiều cao hay sức mạnh thì... Hắn mới có 20 tuổi mà đã cao 1m85 rồi trong khi cô 23 tuổi cao có 1m70, cũng lấm đến vai hắn. Sự chênh lệch quá lớn.

- "Là cỡ này" Hắn nói

- "Vậy phiền cô lấy cho tôi 8 cái áo cỡ như thế này 2 màu trắng và đen, mỗi màu 4 cái" Cô đưa cái áo cho nhân viên.

- "Sao mua nhiều vậy?" Hắn hỏi

- "Cậu 6 cái, tôi 2 cái. Ok?"

- "Chị lấy 2 cái làm gì?"

- "Mặc làm đồ ngủ" Nói xong cô quay đi chọn cho hắn vài bộ vest để đi làm

- "Ohh" Hắn nhỏ giọng. Không hiểu lúc cô mặc áo sơ mi này thì trông như thế nào nhỉ? Nghĩ thôi mà cũng thấy thú vị. Hắn cười cười nhìn cô.

- "Cười cái gì? Vô duyên. À, theo tôi biết thì cả cái trung tâm mua sắm này nằm dưới tay cậu?" Cô nhìn hắn rồi lại quay ra chọn quần áo

- "Phải. Có gì à"

- "Không" Cô định nói gì nhưng lại thôi. Sau 20' cô với hắn đi ra khỏi cửa hàng. Cô thì đi trước, hắn cầm theo hai cái túi một lớn một nhỏ theo sau.

- "Cậu cần mua gì nữa không?" Cô hỏi

- "Chắc là không. Chị mua vậy là được rồi. Những thứ khác để tôi về nhà lấy cũng được"

- "Ừ. Được rồi, giờ đến lượt tôi" Cô nói rồi hớn hơ chạy vào khu mỹ phẩm. Chạy đến quầy nước hoa nhìn đi nhìn lại rồi cầm một lọ nước hoa lên rồi xịt ra một tấm giấy nhỏ, đưa lên mũi ngửi. Sau đó lại làm như vậy với một loại nước hoa khác.

- "Mùi nào hơn?" Cô đưa hai tấm giấy được xịt hai loại nước hoa vừa thử cho hắn

Hắn nhìn cô rồi ngửi tấm giấy thứ nhất. Mùi ánh nắng, cũng được. Tấm giấy thứ hai. Hắn ngây người. Mùi hương của loại nước hoa này không phải quá thơm, tuy hơi cổ điển nhưng lại rất khiến người ta say mê.

- "Cái này" Hắn chọn loại thứ hai

- "Cậu cũng có thẩm mỹ đấy. Đây là Chanel No.5, hàng chuẩn luôn đấy, không phải ở đâu cũng có đâu. Phong cách của loại nước hoa này là dịu dàng, lãng mạn cũng có chút quyền rũ"

- "Vậy mua đi" Quyền rũ. Ra vậy, nếu cô như cô dùng loại nước hoa này trong thời gian hắn ở nhà cô thì...

- "Nhưng loại nước hoa này giá khá đắt 5000 tệ đó. Tôi thật sự rất muốn mua nó nha." Cô tuyệt vọng nhìn lọ nước hoa trên kệ trưng bày thì nghe thấy tiếng nói chuyện điện thoại

- "Jenny, chuyển giúp tôi 15.000 tệ vào tài khoản của Hàn tiểu thư"

-

- "Đúng, là Hàn Từ Tuyết. Cảm ơn" Hắn cúp máy rồi nhìn cô. "Đợi một chút"

Chưa đến 5' điện thoại của cô có tin nhắn từ ngân hàng báo tài khoản của cô vừa nhận thêm 15.000 tệ.

- "Được rồi chứ?" Hắn hỏi

- "Sao lại nhiều tiền vậy?"

- "Tiền mua quần áo, tiền một tháng tôi ở trong nhà chị và tặng chị một lọ nước hoa" Hắn cười cười

- "Vậy được. Tôi không khách khí đâu"

- "Mời" Hấn cầm lọ nước hoa đưa cho cô

- "Cảm ơn" Cô vui vẻ cầm lọ nước hoa trong mơ tung tăng đi mua sắm tiếp. Đưa hấn đi quá là sáng kiến tốt

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Kỳ Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Bạn Lâu Năm Không Gặp

Sau khi mua đầy đủ các thứ cần thiết, cô và hấn nhanh chóng ra về. Nhưng lúc này lại có một bối cảnh khiến cho nhiều người phải xem xét lại về hình ảnh của Trương Hàn - chủ tịch tập đoàn CEO. Lúc này Hàn Tử Tuyết đi trước, trên tay cầm một cái túi nhỏ, phía sau là vị chủ tịch ngày ngày mang khuôn mặt lạnh lùng đầy sát khí vào công ti giờ lại chật vật với hàng đồng đồ, túi lớn túi nhỏ.

- "Xem kia, đó không phải Ảnh hậu Hàn Tử Tuyết và Chủ tịch Trương Hàn ư? Nhìn ngài ấy với đồng đồ kia, thật không ngờ"

- "Tôi nghĩ hai người họ có quan hệ khá tốt. Nhìn kia, còn xách đồ cho nhau cơ mà"

Vài người khi bước vào trung tâm mua sắm nhìn thấy cảnh này đã bàn luận vô cùng sôi nổi

- "Nè, nhanh nhanh chút đi, cậu là ông già à? Sao đi chậm vậy?" Hàn Tử Tuyết lập tức chạy nhanh đi lấy xe vì cô không muốn trở thành tâm điểm chú ý. Hiểu ý, hấn lập tức vào xe

- "Giờ tôi biệt thự của tôi. Để tôi lái cho" Hấn nói rồi đổi chỗ sang ghế lái, nhấn ga rồi chạy đi.

- "Đây là nhà cậu à?"

Cô cùng với hấn đứng ở cửa lớn của biệt thự. Khuôn viên gần như đã bị phá hủy. Cứ cách một đoạn là có một cái hố. Nói trắng ra thì khuôn viên này bây giờ trả khác gì chiến trường.

- "Đây không phải nhà tôi"

Hấn quay ra nhìn. Đúng là cửa nhà hấn, đúng số nhà rồi lại quay vào trong.

- "Đây đúng là nhà tôi"

- "Nhà cậu..."

- "Đừng nói gì cả. Vương Kinh Huy"

Hấn gầm lên rồi tức giận đi vào nhà. Mở cửa vào nhà, Vương Kinh Huy đang ngồi ở sofa, trước mặt là một ly rượu và vài khẩu súng.

- "A. Hello. Mời ngồi, mời ngồi"

Thấy Trương Hàn, Vương Kinh Huy lập tức cười vui vẻ

- "Chuyện gì đã xảy ra trong thời gian tớ không ở đây? Nói mau"

Trương Hàn lập tức lên tiếng tiếp theo mang khuôn mặt như muốn giết người

- "Không cần nóng vội. Trong thời gian ở đây tớ đã làm được thêm mấy khẩu súng nên đang thử nghiệm thôi"

Vương Kinh Huy nói mang theo cái mặt ngây thơ vô số tội

- "Cậu...cậu...Nhanh chóng khôi phục lại vườn hoa cho tôi. Tôi cho cậu 1 tuần, 1 tuần sau tôi quay lại mà vườn hoa vẫn như thế kia thì đừng có trách tôi độc ác"

Nói xong hấn hăm hăm lên phòng dọn đồ. Hấn đi rồi, Vương Kinh Huy mới lên tiếng nói tiếp.

- "Chị định đứng đấy bao lâu nữa? Vào đi"

- "Cảm ơn"

Cô bước vào trong ngôi đối diện Vương Kinh Huy. Vương Kinh Huy rót 1 ly rượu rồi đẩy tới trước mặt cô.

- "Tôi không thích uống rượu. Cảm ơn"

- "Vậy thôi. Hàn đang ở đâu vậy?"

- "Ở nhà tôi"

- "Ohh"

- "Bạn không ngạc nhiên à?"

- "Bạn ta kể là đã có chỗ ở nhưng em vẫn không ngờ là ở chỗ chị"

Cô không nói gì đúng lúc này Trương Hàn đi xuống. Trên tay trái cầm một túi lớn màu đen, tay phải cầm một túi đựng tài liệu và máy tính. Thấy Trương Hàn đi xuống cô liền đứng dậy

- "Tôi ra xe trước. Kinh Huy, tôi về nhà"

- "Về cẩn thận"

Vương Kinh Huy mỉm cười. Trương Hàn xách đồng hồ ra cửa, trước khi mở cửa hắn quay lại ném cho Vương Kinh Huy một câu.

- "Nên nhớ, 1 tuần sau tôi quay lại"

- "Được rồi, đi đi"

_____ Nhà Hàn Tử Tuyết _____

Vừa về đến nhà thì cô nhận điện thoại rồi bảo với hắn là hôm nay có buổi quay đến tối mới về nên bảo hắn ăn trưa một mình.

Quay từ trưa đến tận tối nên giờ cô cảm thấy khá đói. Trong phòng thay đồ cô đang thu dọn đồ đạc chuẩn bị ra về thì..

- "Ôi ai đây? Chẳng phải Hàn Ảnh hậu sao?"

Cô ngẩng đầu lên nhìn vào trong gương, một cô gái xinh đẹp, thân hình cân đối mặc một bộ váy màu đỏ rực lửa cổ khoét sâu, đôi gò bồng như ẩn như hiện sau lớp áo. Thật khiến cho nhiều người đàn ông phải sôi máu.

- "Bảo Ngọc. Sao cô lại ở đây?"

Hàn Tử Tuyết khôi phục dáng vẻ thường ngày, quay lại hỏi

- "Tử Tuyết, là bạn bè lâu năm như vậy, tôi đến thăm cậu có gì đâu mà phải hỏi"

Bảo Ngọc cười, rồi tiến lại chỗ Hàn Tử Tuyết

- "Bạn bè? Chúng ta đã không còn là bạn bè từ 3 năm trước rồi. Mà cô vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi. Tại sao cô lại ở đây?"

Cô lên tiếng. Cứ mỗi lần nhớ lại quá khứ, lòng cô lại đau như dao cắt. Đúng lúc này, một nhân viên trong đoàn đi vào.

- "Hàn tiểu thư, cô vẫn chưa về sao? Hai người quen nhau à?"

Người nhân viên đó nhìn thấy Hàn Tử Tuyết với Bảo Ngọc liền hỏi

- "Không biết"

Cô lạnh lùng trả lời

- "Tôi xin tự giới thiệu. Tôi là Trần Bảo Ngọc. Tôi mới chấp chững vào làng giải trí, mong cô giúp đỡ, Hàn ảnh hậu"

Nói xong, Bảo Ngọc đưa tay ra như muốn bắt tay với cô.

- "Xin chào. Cũng muộn rồi tôi về trước"

Cô lờ đi như không nhìn thấy tay của Bảo Ngọc. Cầm lấy túi xách rồi ung dung ra về.

- "Cô về cẩn thận"

Người nhân viên kia cúi đầu chào Hàn Từ Tuyết. Sau khi cô đi rồi, Bảo Ngọc thu tay về, khóe miệng của cô ta cong lên một chút rồi lại quay trở về với cái mặt của một người tốt khi người nhân viên quay lại.

- "Cô chưa về sao?"

- "Không, phải về chứ"

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Khiêu Chiến

Vừa bước vào nhà thì cô vẫn thấy hần đang ngồi trên sofa phòng khách xem ti vi

- "Chị về rồi à?" Thấy cô về mặt hần rạng rỡ hẳn

- "Cậu vẫn chưa ngủ à? Cũng muộn rồi còn gì" Nhìn đồng hồ đeo tay cũng đã 10h đêm rồi, lần nào đi quay vào buổi tối cho dù sớm hay muộn thì 10h cô mới về nhà.

- "Tôi chưa muốn ngủ" Nói thế thôi chứ thật ra hần đang đợi cô đó chứ, diễn viên thì vẫn phải làm việc cho tới khi được nghỉ thậm chí còn phải quay tới sáng nhưng cô là phụ nữ, về khuya như vậy cũng không có tốt. Chỉ cần một lúc nữa mà cô vẫn chưa về là hần sẽ ra ngoài tìm cô ngay.

- "Vậy tôi về phòng trước. Ngủ ngon" Cô cầm theo túi xách rồi lên phòng.

- "Ngủ ngon" Hần cười một cái sau đó lại giả vờ xem ti vi tiếp. Khi đã xác định chắc chắn cô đã lên phòng hần mới tắt ti vi rồi lên phòng ngủ.

Sau khi tắm xong, cô mặc một cái váy ngủ màu trắng mỏng manh. Tự rót cho mình một ly rượu rồi mở cửa sổ sát đất ra. Gió lạnh làm cho cơ thể cô run nhẹ, một Hàn Từ Tuyết kiên cường, mạnh mẽ, đam mê trong công việc giờ lại là một cô gái yếu đuối, mong manh và cô đơn. Sau cái sự việc 3 năm trước cô quyết định sẽ không bao giờ tin vào tình yêu, nếu như có thì đó cũng chỉ là một tình yêu với cái kết thúc không có hậu. Nhìn bầu trời đêm rồi cười khổ, cô uống hết cốc rượu trên tay rồi quay lại đi ngủ. Con người đầu thế kỉ trước được tương lai.

Một ngày mới

Ăn sáng xong hần thì đến công ti, cô thì đến trường quay. Bộ phim lần này cô đóng là một bộ phim giữa những người phụ nữ với nhau. Là một bộ phim thể hiện những âm mưu, thủ đoạn của phụ nữ với nhau để giành lấy vị trí Ảnh hậu trong Showbiz. Tất cả các diễn viên sau khi được trang điểm, thay quần áo thì đang đọc lại kịch bản. Ở góc nào đó, Hàn Từ Tuyết đang đọc kịch bản, bên cạnh có trợ lý đang trang điểm cho cô. Lúc này Bảo Ngọc từ đâu đi tới trước mặt cô nói với trợ lý

- "Tôi muốn nói chuyện riêng với Hàn tiểu thư"

Người trợ lý đó chặn chừ nhìn Hàn Từ Tuyết

- "Susan, em cứ đi đi" Hàn Từ Tuyết nói với trợ lý Susan

- "Được" Susan nhanh chóng rời đi

- "Có chuyện gì cô nói nhanh đi"

- "Lí do tôi quay lại đây"

- "Cô muốn gì?"

- "Tôi muốn làm Ảnh hậu"

- "Cô đang khiêu chiến tôi à?"

- "Có thể nói như vậy đó. Hahaha"

Nói xong, Bảo Ngọc bỏ đi. Lúc này Susan ở đâu đi tới

- "Hai người nói gì vậy?"

- "Không có gì đâu"

- "Cô ta cười như một con điên vậy. Thời tiết hôm nay không có nóng, vậy chắc lúc thời tiết nóng hơn chắc là phải đưa cô ta vào trại quá. Chắc chắc"

Susan lắc đầu tiếc cho Bảo Ngọc

- "Susan"

- "Em đâu nói sai, chị không thấy thế à?"

- "Em đúng là hiểu chị nhất"

Nói rồi cả hai cùng cười một cách vui vẻ. Cảnh quay đầu tiên. Cô trong vai một minh tinh nổi tiếng, xinh đẹp, tốt tính được nhiều người yêu quý và là nữ chính thứ nhất tên là Cherry. Bảo Ngọc cũng trong vai một nữ minh tinh nổi tiếng, xinh đẹp quyến rũ, tính cách lăng lơ, nóng nảy là nữ chính thứ hai tên Ngọc Nhi. Hai người này luôn xung đột với nhau.

Cô mặc một cái váy bó sát màu đen trễ vai, mái tóc màu nâu đồng xoắn nhẹ được buộc cao lên, bên cạnh khuôn mặt có hai lọn tóc nhỏ xoắn xuống. Bảo Ngọc mặc một cái váy xòe màu trắng, mái tóc nâu ép thẳng xoắn sau lưng.

- "Chúng ta bắt đầu quay cảnh đầu tiên, mọi người vào vị trí. Máy chạy" Đạo diễn lớn tiếng

Cảnh đầu tiên là ở trong một công ti, Cherry và Ngọc Nhi chạm mặt nhau trong nhà vệ sinh. Hai người cùng lúc đang rửa tay, lúc này có vài người đi vào. Ngọc Nhi thấy vậy liền tắt nước rồi lau, mở túi xách ra lấy một chai nước ra uống. Uống xong cô ta liền đổ chai nước vào váy của Cherry.

- "Cô làm cái gì vậy?" Cherry hét lên

- "A Cherry, xin lỗi, tôi không cố ý, tôi trượt tay" Ngọc Nhi liền tỏ vẻ mặt lúng túng rồi vội vàng lấy giấy lau cho cô

- "Đừng đụng vào tôi. Ngọc Nhi rõ ràng cô cố tình" Cherry đẩy Ngọc Nhi ra hét lên.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Trương Hàn, Tôi Đói

- "Cherry, tôi lỡ tay thôi, tôi cũng đã xin lỗi cô rồi mà" Ngọc Nhi nhỏ giọng

- "Cô..."

- "Có chuyện gì vậy?" Lúc này có vài cô gái đi tới

- "Cô ta cố tình đổ nước vào váy của tôi" Cherry chỉ tay vào Ngọc Nhi

- "Không phải, tôi chỉ trượt tay là rơi chai nước, chẳng may rơi vào người Cherry nên mới bị đổ nước ra váy của cô ấy" Ngọc Nhi hoảng hốt lên tiếng giải thích

- "Cô rõ ràng là cố tình" Cherry gất gông

- "Thôi mà Cherry, chỉ là lỡ tay thôi mà, cũng chỉ là nước lọc thôi" Một trong hai cô gái lên tiếng

- "Đúng vậy Cherry bỏ qua đi, sắp quay rồi đi thôi" Cô gái đó kéo Cherry đi. Trước lúc đi Cherry quay lại nhìn Ngọc Nhi thì nhận được nụ cười mãn nguyện của Ngọc Nhi, cô hậm hực bỏ đi.

- "Ok. Cất."

Quay xong đạo diễn đi tới chỗ Hàn Từ Tuyết với Bảo Ngọc, mặt niềm nở

- "Quả không hổ danh là Hàn Ảnh Hậu, thần thái quá xuất sắc. Bảo Ngọc dù còn non nớt nhưng cũng diễn rất tốt. Lần sau cứ thế phát huy"

- "Cảm ơn đạo diễn" Cô mỉm cười niềm nở. Đạo diễn vui vẻ rồi đi.

- "Diễn xuất của cô đúng là xuất sắc, tôi quả nhiên đã đánh giá thấp cô rồi" Bảo Ngọc nói

- "Cô diễn cũng đâu có tồi, tôi cũng đã đánh giá thấp cô rồi" nói xong, Hàn Tử Tuyết cười, một nụ cười khinh bỉ.

Thế là nguyên ngày hôm nay đi quay phim. Giờ cô đang lái xe về nhà, toàn thân ê ẩm, đau nhức, bụng thì đói, chắc giờ mà về mà không kiếm được cái gì ăn chắc cô chết quá. Mở cửa vào nhà, trong nhà tối thui. Bật điện lên, cũng 10h đêm rồi, chắc cậu nhóc kia cũng đã đi ngủ rồi. Cô vút túi xách lên ghế, tháo giày ra, dựa vào ghế nghỉ ngơi.

- "Chị về rồi" Trương Hàn đứng ở cầu thang, hần mặc bộ đồ ngủ màu đen, tóc vẫn còn hơi ướt chắc hần vừa mới tắm xong.

- "Cậu chưa ngủ à?" Cô ưỡ ỏi hỏi

- "Tôi vừa mới về thôi. Không có chuyện gì thì tôi đi ngủ trước" nói xong hần quay người định quay về phòng.

- "Trương Hàn"

- "Chuyện gì?"

- "Tôi đói" cô nhìn hần với vẻ đáng thương. Hần thì cảm thấy giờ trên đầu cô đang mọc ra hai cái tai. Hần nhìn cô một lúc rồi đi

xuống tiến vào trong bếp. Một lúc sau đi ra.

- "Vì đêm rồi với lại cũng hơi vội tôi chỉ nấu tạm mì ăn liền thôi"

- "Không sao, vậy được rồi"

- "Vậy đứng lên" nhìn cô cứ chần chọc mãi không đứng lên được hần liền hỏi

- "Sao vậy?"

- "Tê chân rồi" cô nhìn hần

Hần liền cúi xuống bế cô lên đi vào phòng ăn.

- "Ăn đi" để cô xuống ghế, kéo bát mì lại gần rồi cũng ngồi xuống cạnh cô. Lúc đầu cô cứ nghĩ hần chỉ nấu mì không thôi, ai ngờ lại còn có thêm trứng, rau cải, nấm hương. Cũng khá bắt mắt đó chứ

- "Tôi không ngờ cậu cũng biết nấu ăn" cô nhìn hần với con mắt nghi ngờ

- "Chỉ là vài món đơn giản thôi. Mau ăn đi"

Cô cầm đũa lên ăn, lại còn ăn rất ngon miệng.

- "Ngon đến vậy à?" Hần hỏi

- "Tôi không biết. Đói ăn gì chả ngon" nói xong cô tiếp tục ăn

- "Vậy nếu bình thường, đêm về nhà, đói mà mệt như vậy chị cũng tự mình làm đồ ăn hả?"

- "Không, thường thì tôi sẽ có bánh, sữa gì đó trong tủ lạnh, còn như hôm nay mệt là vậy là tôi đi ngủ luôn. Vậy là mất bữa tối" cô nói một cách rất thản nhiên cứ như chuyện này rất bình thường.

Bình thường với cô, nhưng với hần thì không. Hần có chút đau lòng. Nếu cứ như thế này trong vài tuần thì chẳng phải bà chị của hần sẽ thiếu dinh dưỡng sao.

- "Vậy đi, từ giờ tôi sẽ phụ trách nấu ăn đêm cho chị. Ok?"

Cô suy nghĩ một chút. Đi quay về, vừa mệt, vừa đói, giờ tự nhiên lại có người lo ăn cho cô. Ngủ gì lại không nhận

- "Được. Cậu nhớ nhé"

- "Được" hần cười gian. Bà chị của tôi ời, chị quá tin người rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tôi Thích Chị

Cứ như vậy hôm nào cô đi diễn về muộn là hắt lại lần vào bếp làm đồ ăn cho cô. Hôm thì mì, hôm thì sẽ mua bánh bao về hấp cho cô, hôm thì sẽ được ăn sủi cảo, vân vân và vân vân. Tóm lại thực đơn bữa khuya của cô khá phong phú, nhiều lúc cô từng nghĩ, sau khi hết thời gian 1 tháng cô sẽ như thế nào?

Hôm nay hắt vào bếp làm đồ ăn sáng, cô thì ngồi ở sofa phòng khách nghịch điện thoại bỗng nhiên điện thoại rung lên rồi phát ra giọng nói như là của một thái giám đang hét lớn 'Mẫu hậu đại nhân giá lâm' cô giật mình tí thì làm rơi điện thoại. Vội vàng lấy lại bình tĩnh rồi nhấn nút trả lời.

- "Hi mom, có gì mà mẹ gọi cho con sớm như vậy?" Cô cố gắng nói bằng giọng tự nhiên nhất

- "Tuyệt Nhi, mẹ gọi để hỏi thăm con thôi. Dạo này thế nào?"

Đầu dây bên kia lên tiếng có giọng nói mềm mại của một phụ nữ trung tuổi.

- "Con vẫn ổn mà mẹ"

- "À, mẹ nghe nói Bảo Ngọc về bên đấy rồi hả?"

- "Mẹ nghe ai nói vậy?" Cô cau mày

- "Hôm qua mẹ gọi cho Suan, mẹ hỏi con đầu thì con bé bảo con đang nói chuyện với Bảo Ngọc. Lúc đầu mẹ cứ nghĩ là trùng hợp nhưng sau khi hỏi kĩ thì lại chính là nó. Con phải cẩn thận, Susan nó bảo với mẹ là con nhỏ đấy nó có ý đồ hãm hại con đấy"

- "Mẹ yên tâm con..."

Đúng lúc này Trương Hàn nói từ trong bếp vọng ra

- "Từ Tuyệt ăn sáng"

Cô im lặng một lúc. Trương Hàn ơi là Trương Hàn, cậu hại chết tôi rồi. Cô khóc trong lòng

- "Tuyệt Nhi, con có bạn trai hả? Lại còn ở chung à?"

- "Mẹ à, không...không phải như mẹ nghĩ đâu. Chỉ là..." đúng lúc này thì cô lại bị chặn họng

- "Ày da, cái con bé này. Có bạn trai thì phải nói cho mẹ biết với chứ"

- "Vậy mẹ không tức giận à?" Cô ngạc nhiên

- "Sao lại tức giận, mẹ mừng không kịp ấy chứ. Con dù gì cũng đã 23 tuổi mà suốt ngày chỉ biết đến công việc, cũng nên nghỉ ngơi rồi tìm bạn trai đi. Tiêu chuẩn của mẹ cũng không quá cao đâu. Phải cao hơn con, đẹp trai, tính tình phải tốt một chút, gia cảnh cũng phải tốt. Ít hơn con vài tuổi cũng không sao nhưng quan trọng là phải yêu con thật lòng. Tiêu chuẩn của mẹ chỉ có vậy. Thôi đi ăn sáng đi, đừng để người ta chờ lâu. Bye honey"

- "Bye mom" cô liền cúp máy. Bạn trai ư. Đúng là sau khi xảy ra chuyện lúc 3 năm trước cô chưa từng nghĩ sẽ yêu một ai đó một lần nữa.

- "Nè, Từ Tuyệt, chị có định ăn sáng không thế?" Trương Hàn nói từ trong bếp vọng ra. Dòng suy nghĩ của cô liền bị cắt, lững thững đứng dậy đi vào bếp. Thấy cô đi vào hắt cau mày.

- "Chị làm gì lâu thế?"

- "Tôi nói chuyện với mẹ"

- "À"

Vừa ăn cô vừa nghĩ về lời nói của mẹ. Cô nhìn hắt. Xem nào, Trương Hàn mặc dù mới chỉ 20 tuổi nhưng rất cao khoảng 1m80, cô cao có 1m70. Nhìn kĩ thì cũng khá đẹp trai, làn da trắng, đường nét khuôn mặt sâu như người phương Tây. Tính cách cũng ổn. Về gia cảnh, khỏi nói cũng biết, đường đường là chủ tịch CEO gia cảnh không tốt mới là lạ. Còn cái vấn đề có yêu mình thật lòng hay không, cần điều tra.

- "Trên mặt tôi dính cái gì à mà chị cứ nhìn tôi mãi thế? Thích tôi rồi à?" Hắt cười gian

- "Thích cái đầu cậu. Tự tin quá đấy" cô trừng mắt rồi đập vào đầu hắt một cái.

- "Vậy sao chị cứ nhìn tôi?" Hấn xoa xoa đầu

- "Tôi có chút tò mò"

- "Hỏi đi"

- "Cậu ở nhà tôi vì mục đích gì? Đừng có nói là tôi nợ cậu, còn lý do khác"

Nghe cô nói hấn cảm thấy thật thất bại. Hấn cười ngượng

- "Không ngờ tôi bị lật tẩy nhanh như vậy. Đúng là có lý do khác"

- "Là gì?" Cô cầm cốc sữa lên uống

- "Tôi thích chị"

Phụt. Chưa kịp uống xong ngụm sữa cô đã bị lời nói của hấn làm cho tí sặc chết.

- "Cẩn thận" hấn vội vàng lấy giấy lau đưa cho cô.

- "Cậu thích tôi" cô cầm lấy giấy lau miệng mình

- "Phải. Tôi thích chị"

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Cũng Không Chán Ghét

"Tôi thích chị"

Cái câu nói này của hấn cứ lặp đi lặp lại trong đầu cô khiến cô làm gì cũng không tập trung được. Giống như sáng nay đến trường quay để quay phim thì đầu óc trống rỗng, kịch bản trong đầu vốn đã thuộc nhưng thế nào lại không diễn được, luôn bị đạo diễn trách móc. Giờ cô đang ngồi nghỉ trong một quán cafe.

- "Cà phê của chị này" Susan cầm cốc cà phê đưa cho cô rồi ngồi xuống

- "Cám ơn" cô nhận lấy cốc cà phê

- "Chị dạo này làm sao vậy? Cứ như người mất hồn vậy? Có chuyện gì à?"

- "Susan. Chị hỏi em này"

- "Chị hỏi đi"

- "Nếu như bây giờ có một người đàn ông cũng đẹp trai, giàu có, có quyền lực trong điện ảnh nói thích em thì em sẽ làm gì?"

- "Em sẽ xem mình có tình cảm với anh ta không. Nếu anh ta là người tốt, thật lòng và em cũng có tình cảm với anh ta thì tiến tới. Còn ngược lại thì next"

- "À..."

- "Khoan, sao chị lại hỏi em việc này. Chẳng nhẽ..." Susan nheo mắt nhìn cô

- "Chẳng...chẳng nhẽ cái gì, chị chi..." cô áp úng đồ mặt

- "Thôi khai thật đi, là ai vậy? Nói đi"

Thế là cô kể cho Susan nghe về việc Trương Hàn đã tỏ tình với cô nhưng còn vụ hấn đang ở nhà cô thì không nói.

- "Nói vậy là, Trương Hàn Tổng giám đốc CEO thích chị?"

- "Có thể nói như vậy"

- "Chị cũng có tình cảm với tên CEO đó?"

- "Không biết, cũng không cảm thấy chán ghét"

- "Ôi bà chị của tôi ơi, chị phát tài rồi. Anh ta là người có thể hô mưa gọi gió trong ngành điện ảnh, thậm chí là cả giới showbiz. OMG." Susan vui mừng đến mức đứng bật dậy khiến cho mọi người xung quanh chú ý

- "Này, be bé cái miệng thôi còn có mọi người xung quanh. Mau ngồi xuống" cô kéo kéo vạt áo Susan ý muốn cô ngồi xuống

- "Xin lỗi, em phản kích quá"

- "Chị không muốn chuyện này truyền ra ngoài nên em tạm thời giữ miệng một chút đấy"

- "Được rồi, em đâu phải kẻ ngu"

- "Được, giờ quay lại trường quay"

Cô với Susan đứng dậy tính tiền đồ uống rồi về trường quay. Lúc này gặp Mạc Ki Vân đang nói chuyện với đạo diễn.

- "Mạc Ki Vân" Cô vẫy tay chào

- "Chị Từ Tuyết." Mạc Ki Vân cũng vẫy tay chào cô "Lát nữa chúng ta nói chuyện tiếp" cậu ta nói với đạo diễn rồi đi đến trước mặt cô

- "Cậu đang làm gì ở đây?" Cô hỏi

- "Tôi là nam chính mà, chị không đọc trong kịch bản à?" Mạc Ki Vân cau mày tỏ vẻ khó chịu

- "À...tôi không chú ý" nói thì có vẻ hơi kỳ cục nhưng lúc đọc kịch bản cô không chú ý đến những ai sẽ đóng vai ai trong bộ phim đó, cô chỉ chú ý đến nội dung kịch bản và vai cô đóng

- "Chị thật vô tâm. A, cô bé nào đây?" Mạc Ki Vân cười nhìn Susan đang đứng đằng sau cô

- "Em là Susan, trợ lý của chị Từ Tuyết. Mà em không phải cô bé nữa, em đã 18 tuổi rồi" Susan chống tay lên tiếng kháng nghị.

- "18 tuổi mà lùn như học sinh cấp 2 vậy" Mạc Ki Vân cười rồi xoa đầu Susan

- "Đừng có xoa đầu, em cao gần bằng chị Từ Tuyết đấy" Susan đỏ mặt vì tức giận

- "Lúc khác tranh cãi với em. Chị đi thôi" Mạc Ki Vân kéo Hàn Từ Tuyết đi. Trước lúc đi cô không quên dặn dò Susan chút việc rồi mới đi.

Cảnh này sẽ có sự xuất hiện của nhân vật mới và cũng là nam chính do Mạc Ki Vân đóng tên là Mục Cảnh. Mục Cảnh là Tổng giám đốc mới của công ty, bây giờ đang làm quen với mọi người.

- "Chào, tôi là Mục Cảnh, Tổng giám đốc mới của công ty hôm nay nhậm chức, mong mọi người giúp đỡ" nói xong Mục Cảnh tặng cho mọi người một nụ cười khiến nhiều người đau tim

- "Trời ơi, đẹp trai quá...Đừng đó...Đẹp trai thật" tiếng rì rầm to nhỏ không ngớt từ các chị em phụ nữ còn nhân viên nam thì mặt mày cau có vì nhan sắc của mình không được như người ta. Trong khi các chị em đang xin nguyện chết vì Mục Cảnh thì Cherry lại thờ ơ như không có chuyện gì xảy ra

- "Có cần phải thờ ơ vậy không? Cô không thể nhiệt tình hơn à?" Bảo Ngọc nói theo cái giọng miệt thị

- "Không" Cherry cau mày rồi quay lưng rời đi. Lúc này thì lại có ai đó gọi cô lại

- "Khoan đã. Cô gái xinh đẹp đang rời đi kia, dừng lại một chút"

Cherry nhìn xung quanh không có ai đang rời đi ngoài cô cả. Cherry quay lại thì thấy Mục Cảnh đang đi về phía cô.

- "Có chuyện gì à?" Cherry hỏi

- "Tại sao cô lại bỏ đi? Cô đang coi thường tôi à?" Mục Cảnh

- "Nếu anh nghĩ như vậy thì anh nên xem lại đi. Anh ở đây để giới thiệu với mọi người. Giờ tôi đã nghe xong phần giới thiệu của anh thì tôi có quyền đi chứ nhỉ?" Cherry mỉm cười quay người rời đi. Còn Mục Cảnh thì cứ đứng thất thần ở đấy, lúc này mới lên tiếng

- "Trợ lý. Đem cho tôi hồ sơ về cô gái đó" khoe miệng Mục Cảnh cong lên hiện ra ý cười, cô gái này làm hắn nổi chút hứng thú

- "Rồi, cắt. Tốt lắm, mọi người nghỉ ngơi ăn trưa rồi ta sẽ quay tiếp" Đạo diễn cầm loa di động nói. Mọi người nghe vậy cũng giải tán

Chương 22: Ghen

- "À, mọi người. Hôm nay tôi có chút việc gia đình nên mọi người sẽ nghỉ sớm!" Đạo diễn vỗ tay hô lớn, trên mặt có chút vui vẻ

- "Ồ. Chuyện gì vậy Đạo diễn Kim?" Cậu trợ lý cười gian nhìn Đạo diễn Kim

- "Không phải chuyện của cậu. Khoảng 8h là mọi người có thể về" Đạo diễn Kim

- "Cảm ơn Đạo diễn Kim" mọi người đồng thanh.

- "Được rồi mọi người đi ăn trưa đi" Đạo diễn Kim rời đi

Hàn Tử Tuyết nghe hôm nay được về sớm không khỏi vui mừng liền lấy điện thoại ra nhắn tin cho Trương Hàn 'Cậu có ở nhà ko?'

Trương Hàn đang ở trong phòng họp thấy tin nhắn của cô nhanh như chớp cầm lấy điện thoại 'Tôi đang họp ở công ti. Có gì à?' Gửi tin. Trương Hàn vừa cầm điện thoại vừa cười khiến nhiều người trong phòng học cảm thấy rung mình. Không biết ở nhà thì Chủ tịch như thế nào nhưng ở công ti Chủ tịch nổi tiếng lạnh lùng, tàn nhẫn số 1, mà lúc tức giận thì không khác gì tận thế, đã không cười thì thôi chứ một khi đã cười thì chắc chắn có biến. Nụ cười của Trương Hàn càng làm cho mọi người đổ mồ hôi lạnh. Cảm thấy có gì không đúng, Trương Hàn quay ra thì thấy tất cả mọi người đang nhìn hắn.

- "Nhìn gì mà nhìn, chưa thấy trai đẹp cười bao giờ à? Tiếp tục đi" Hắn cau mày tiếp tục nhắn tin, còn mọi người bị dọa phải tiếp tục. Đầu bên kia trả lời 'Họp mà cũng nhắn tin được, thế thôi cậu cứ họp đi'

Trương Hàn trả lời 'Không sao, có chuyện gì chị cứ nói đi'

Hàn Tử Tuyết 'Hôm nay tôi về sớm nên sẽ ăn cơm ở nhà. Nếu như cậu bận không về được thì tôi ăn ở ngoài'

Trương Hàn 'Không, hôm nay tôi không bận lắm. Tôi sẽ nấu cơm'

Hàn Tử Tuyết 'Vậy được. Khoảng 8h tôi sẽ về. Cậu nhớ ăn trưa đấy'

Trương Hàn 'Chị cũng nhớ ăn đấy' Lần này cô không nhắn tin lại nhưng không vì vậy mà khiến hắn tức giận ngược lại còn khiến hắn vui vẻ không nguôi, cuối cùng cô cũng quan tâm hắn một chút. Nụ cười trên môi vẫn chưa tắt từ nãy tới giờ.

- "Nhìn gì, tiếp tục đi, nhìn nữa là tôi móc mắt các người đấy" Trương Hàn cau mày đe dọa nhưng trong đầu lại đang suy nghĩ sẽ làm gì tới nay.

Hàn Tử Tuyết cầm điện thoại không ngừng nghĩ về Trương Hàn. Trong phòng họp mà cũng nhắn tin được, không ngờ Chủ tịch CEO cũng có lúc mất tập trung như vậy. Bất giác khóe môi cong lên một chút.

- "Tử Tuyết, nếu không phiền tôi có thể mời chị ăn trưa chứ?" Mạc Kì Vân mỉm cười

- "À tôi định đi ăn với Susan, con bé đâu rồi?" Cô nhìn xung quanh tìm Susan. Đúng lúc này Susan từ đâu đi tới

- "Đi ăn trưa hả? Hai người đi đi em cũng không đói" Susan cười

- "VẬY chị đi trước" nói xong Hàn Tử Tuyết đi theo Mạc Kì Vân

- "Chị muốn ăn gì? Ở gần đây có một nhà hàng Ý, đồ ăn cũng cũng không tệ muốn thử không?" Mạc Kì Vân đề nghị

- "Cũng được. Cậu đi xe chứ sáng nay tôi đi taxi"

- "Có" Mạc Kì Vân đi đến chiếc BWV nhanh tay mở cửa xe cho cô

- "Cảm ơn" cô ngồi vào trong. Mạc Kì Vân đóng cửa rồi nhanh chóng lên xe rồi phóng đi đến nhà hàng ăn trưa rồi quay về trường quay.

Quay xong mọi người nhanh chóng ra về. Mạc Kì Vân thấy mọi người đã về hết chỉ còn lại Hàn Tử Tuyết vẫn đang cố gắng bắt taxi

- "Tử Tuyết hay để tôi đưa chị về?"

- "A, không cần đâu như vậy phiền cho cậu lắm" cô lắc đầu từ chối. Lúc này có gió thổi khiến cô rung mình. Bất giác cô đưa tay ôm lấy mình. Bỗng cô cảm thấy có chút ấm áp cộng theo mùi mộc hương dễ chịu ra là Mạc Kì Vân lấy áo của hần khoác cho cô. Cô cảm thấy có chút kỳ lạ liền muốn cởi áo thì Mạc Kì Vân ngăn lại.

- "Trời sang thu rồi, khoác tạm đi" lúc này hai người đứng khá gần, bốn mắt chạm nhau. Giờ nhìn kĩ Mạc Kì Vân cũng khá đẹp trai, không thua kém gì Trương Hàn và Vương Kinh Huy. Mạc Kì Vân có vẻ gì đó dịu dàng. Trương Hàn thì lạnh lùng, đôi lúc hơi trẻ con. Vương Kinh Huy thì đào hoa, phong lưu. Ba người này mỗi người đều có nét khác nhau nhưng lại có một điểm chung là đôi mắt. Đôi mắt của ba người này đều có sức hút, cảm giác khi nhìn vào đó giống như bị sóng biển nhấn chìm vậy không cách nào thoát ra được.

- "Từ Tuyết" âm thanh này làm cho Hàn Từ Tuyết cùng Mạc Kì Vân giật mình, là Trương Hàn.

- "Trương Hàn, sao cậu lại tới đây?" Hàn Từ Tuyết ngạc nhiên

- "Tôi tới đón chị. Sao chị lại mặc áo của cậu ta?" Trương Hàn đi tới cạnh cô, cau mày khi thấy cô khoác áo hần. Trên mặt lộ rõ vẻ không hài lòng

- "Chị ấy lạnh, tớ chỉ quan tâm chút thôi mà có cần phản ứng như vậy không?" Mạc Kì Vân cười châm chọc

- "Vây cảm ơn, giờ tôi sẽ đưa chị ấy về, tạm biệt" Trương Hàn liền đưa tay kéo áo khoác trên người cô ném cho Mạc Kì Vân rồi rời đi.

Không khí trên xe có chút ngột ngạt. Từ lúc lên xe hần luôn giữ cái mặt muốn giết người, tỏa ra khí lạnh. Cô muốn lên tiếng vài lần nhưng bị cái mặt của hần dọa đến quên hết những thứ mình định nói. Trương Hàn vô cùng bức mình. Lúc nhìn thấy cô với Mạc Kì Vân như dính vào nhau như vậy hần thật sự muốn một quyền đâm chết Mạc Kì Vân. Cảm giác máu trong người như sôi lên thật khó chịu. Nhưng hần lại không biết rằng cảm giác đó chính là ghen.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Say

Về đến nhà, Trương Hàn tức giận vào trong mặc kệ Hàn Từ Tuyết ở trong xe.

- "Cậu không ăn tối à?" Hàn Từ Tuyết theo Trương Hàn vào trong nhưng thấy hần lại đi lên cầu thang.

- "Không" Trương Hàn ném cho cô một câu rồi lên phòng

- "Khoan..." Hàn Từ Tuyết định nói gì đấy nhưng thấy Trương Hàn cứ một mạch đi thẳng lên phòng nên cũng thôi. Gì vậy, hần tức giận gì chứ? Cô có làm gì đâu, đồ chết tiệt. Không ăn vậy tôi ăn. Hàn Từ Tuyết đi đến chỗ bàn ăn. Xem nào, nhiều món ghê mà toàn món cô thích. Sao hần biết cô thích ăn những thứ này nhỉ? Mà thôi, ăn đã. Cô nhanh chóng thử vài món, khá ngon, không ngờ tay nghề của hần tốt như vậy. Ăn uống xong cô một mình dọn dẹp rồi lên phòng.

Trong phòng ngủ cho khách.

Trương Hàn sau khi về phòng đã tắm rửa thay quần áo ở nhà giờ đang ngồi trên giường xử lý công việc. Tay hần cầm bút nhưng không viết được chữ nào. Mở máy tính ra nhưng lại để không. Một đồng tài liệu trên tay nhưng lại không đọc được chữ nào. Cuối cùng hần ném đồng tài liệu xuống giường rồi mở cửa định ra ngoài thì lại có tiếng bước chân, là Hàn Từ Tuyết. Mái tóc dài màu nâu đồng được xõa ra sau lưng, cô mặc một cái váy ngủ bên ngoài khoác một cái áo mỏng, chân đi dép trong nhà. Cô đi từ từ lên trên tầng. Hần nhớ là trên đó có một phòng trống nhưng không biết được dùng để làm gì, không suy nghĩ nhiều hần liền đi theo cô.

Cô đi đến căn phòng duy nhất trên tầng mở cửa đi vào. Bên trong khắc nơi đều là tủ đồ rượu, tất cả đều là rượu tây. Hàn Từ Tuyết đi đến mở cửa sổ sát đất ra rồi ngồi xuống cái ghế nhỏ gần đó. Trên bàn có một chai vang đỏ năm 1982 và vài cái ly thủy tinh, cô tùy tiện cầm một cái ly lên, mở nắp chai rồi rót rượu vào cốc. Trong phòng giờ chỉ mùi rượu nhẹ nhàng trong không khí. Ánh trăng chiếu lên thân hình nhỏ bé lại có chút gì đó cô đơn của cô tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp. Sự cô đơn của cô khiến cho người ta có cảm giác muốn được yêu thương, bảo vệ cô cả đời. Cảnh tượng này thật khiến hần đau lòng.

- "Không ngờ là chị cũng có sở thích này" Trương Hàn đi tới ngồi xuống đối diện cô

- "Muốn một ly chứ?" Cô lấy thêm một cái cốc nữa rót cho hần. Hai người cùng ly, tiếng va chạm của thủy tinh lạnh lẽo vang lên. Hần uống một ngụm nhỏ, phải chi một ngụm nhỏ thôi.

- "Tôi thấy cậu có vẻ không biết cách thưởng thức rượu thì phải. Đặc biệt là loại rượu đỏ này?" Cô neho mắt nhìn hần, khóe miệng cong lên một chút

- "Vây xin chị chỉ giáo" Hần cười

- "Khi uống rượu đỏ, đầu tiên cậu phải lắc ly rượu một cách nhẹ nhàng để mùi hương lan tỏa. Sau đó, đưa lên mũi ngửi. Khi thấy được mùi hương của nó

rồi cậu mới uống" nói đến đâu cô thực hành luôn đến đó, cuối cùng cô từ từ đưa lên miệng uống một ngụm lớn. Vị ngọt ngọt, chua chua xen lẫn chút vị chất kích thích giác quan của cô.

Trương Hàn khẽ cười rồi cầm chai rượu lên rót tiếp cho cô.

"Cạn chứ?" Trương Hàn cầm ly rượu lên đưa đến trước mặt cô

"Cạn" Hàn Từ Tuyết mỉm cười rồi cụng ly với hắn.

_____ Vài tiếng sau _____

Hàn Từ Tuyết liên tục uống rồi lại rót rượu. Giờ cô cũng đã ngà ngà say, khuôn mặt xinh đẹp đã hồng lên trông thấy, đôi lúc cô còn phát ra vài tiếng nấc nhỏ. Cô cầm chai rượu lên định rót tiếp thì bị một bàn tay lớn ngăn lại

"Dừng lại đi, chị say rồi" Trương Hàn cướp lấy chai rượu từ tay cô. Bây giờ hắn hoàn toàn tỉnh táo, may là tư lượng của hắn khá tốt nên không có say hoàn toàn kiểm soát được hành động của mình, nếu không thì chắc chắn sẽ có chuyện lớn xảy ra.

"Vớ vẩn, tôi không có say, trả đây" cô lão đảo đi đến chỗ hắn muốn cướp lại rượu nhưng hắn lại đưa tay cao lên rồi lại đưa ra đằng sau khiến cô không thể nào lấy được. Thế là cô leo lên người hắn cố gắng cướp lại đồ của mình nhưng không được

"Nè, trả cho tôi" cô tức giận, hai tay túm lấy cổ áo hắn, hai chân mở ra vòng qua người lên đùi hắn. Tư thế của hai người bây giờ không phải là đáng co nữa mà trông giống như đang dụ dỗ thì đúng hơn.

Chết tiệt, cô chẳng hề không biết tư thế này quá quyến rũ ư? Hắn cảm thấy máu trong người sôi lên, miệng lưỡi khô khốc, giác quan nào đó bắt đầu thức tỉnh.

"Này, cậu có nghe tôi nói không đấy?" Cô tức giận, cậu ta dám bơ cô. Một tay hắn vòng qua eo cô, tay kia đặt chai rượu về chỗ cũ. Thấy đồ của mình được trả lại, cô liền muốn xuống khỏi người hắn nhưng lại bị hắn giữ lại.

"Bỏ ra" cô buông áo hắn ra, giờ chuyển qua đây. Vì say nên giọng cô có chút giống như làm nũng. Khuôn mặt xinh đẹp của cô ửng hồng, đôi mắt phủ một tầng hơi nước nhẹ, đôi môi hé mở như muốn quyến rũ hắn. Không chỉ mình hắn mà bất cứ ai nhìn thấy cảnh này cũng muốn phạm tội

"Này, cậu buông ra, tôi muốn..." ngay lập tức những lời tiếp theo của cô bị chặn lại. Đôi môi của hắn nhẹ nhàng phủ lên đôi môi mê người của cô.

Cái hôn này rất nhẹ nhàng, môi hắn như chuồn chuồn lướt nước rơi trên môi cô, hơi ngửa một chút, tùy ý dây dưa. Cô khẽ ưm một cái, một tiếng ưm này như chất kích thích khiến cho hắn trở nên mãnh liệt. Tay hắn siết chặt lại một chút làm cho thân thể mềm mại của cô sát vào người hắn. Từ từ tiến vào trong miệng cô. Môi lưỡi dây dưa, cường hắn chiếm lấy mọi tác không gian, ép cô dây dưa cùng hắn. Dần dần nụ hôn trở nên cuồng dã hơn. Hắn từ từ dời xuống cổ cô nhẹ nhàng cắn mứt, để lại vài dấu đỏ chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chi Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Vô Sĩ, Biến Thái

Thật nóng. Những chỗ trên người Hàn Từ Tuyết bị hắn hôn qua, lướt qua thật nóng. Bàn tay hắn giống như ngọn lửa đang dần thiêu đốt cơ thể cô. Cảm giác này thật lạ.

"Ưm. Dừng" Hàn Từ Tuyết nỉ non lên tiếng, vịn vào người như muốn thoát khỏi hắn. Tiếng nhỏ giống như đang nũng nịu hắn.

Trương Hàn ngừng mọi động tác buông cô ra. Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn hồng lên, cô ngục vào vai hắn thở dốc, hơi thở nhẹ nhàng phả lên cổ hắn khiến hắn mất kiểm chế. Trong cơn say cô mơ màng thấy mình nằm trong thứ gì đó, cảm giác ấm áp, rất dễ chịu.

"Từ Tuyết" Trương Hàn nhìn xuống thì thấy cô đã ngủ thiếp đi rồi. Thật đúng là yêu tinh. Khóe miệng hắn giật giật vài cái rồi đứng lên bế cô. Trương Hàn vẫn để cho cô duy trì cái tư thế cũ, hai tay hắn đỡ lấy mông cô. Vì hiện tại cô đang say nên không có để ý hắn đang ăn đậu hũ của mình.

Đến cửa phòng Hàn Từ Tuyết, hắn đưa tay mở cửa rồi nhẹ nhàng đặt cô xuống, kéo chăn phủ kín cho cô.

Đột ngột mất đi cảm giác ấm áp, Hàn Từ Tuyết hua hua tay, cảm nhận được sự ấm áp liền kéo ôm vào lòng. Trương Hàn định rời đi thì bị cô kéo lại.

"Dừng" cô nói nhỏ rồi cọ cọ vào tay hắn

"Yêu tinh" Trương Hàn cười nhẹ xong liền chui vào chăn ôm cô. Cô liền ôm lấy thắt lưng hắn, chân khẽ cọ vào đùi đối phương, nỉ non vài tiếng rồi ngủ. Bộ dạng của cô khiến cho hắn phì cười, xem ra đêm nay sẽ là một đêm dài đây.

Ánh mặt trời nhẹ nhàng len qua lớp rèm chiếu vào phòng ngủ, khắp phòng ngập tràn nắng mai.

Hàn Từ Tuyết từ từ mở mắt. Đau đầu quá, đêm qua lỡ uống nhiều rượu. Bỗng cảm thấy có gì đó giống như hơi thở đang ở ngay trên đầu mình. Cô nhìn lên, là khuôn mặt yêu nghiệt của Trương Hàn. Hắn nằm trên giường cô, hân hân còn ôm cô ngủ.

- "Aaaaa" Hàn Từ Tuyết hét lớn, bật dậy kéo chăn che kín người.

Trương Hàn bị tiếng hét của cô đánh thức. Từ từ mở mắt rồi ưỡn oái ngời dậy. Mắt lim dim chưa tỉnh ngủ

- "Hết gì vậy, vẫn sớm mà" Trương Hàn vừa nói vừa ngáp.

- "Sao...sao cậu lại ngủ ở phòng tôi?" Hàn Từ Tuyết lắp bắp

- "Chị không nhớ gì à?" Trương Hàn cau mày, vẻ buồn ngủ đã biến mất không sót nào

Hàn Từ Tuyết lắc đầu. Quả thực đêm qua có những chuyện gì đã xảy ra cô đều không nhớ

Trương Hàn tiến tới.

- "Này...này...cậu đừng tới đây" Hàn Từ Tuyết hốt hoảng nhìn hắn, từ từ lùi lại chạm vào thành giường không còn đường lui nữa rồi. Trương Hàn không dừng lại mà còn tiến tới quỳ trên giường giam cô trong phạm vi của hắn.

- "Tôi đã từng nói tôi thích chị và muốn chị thành của tôi chưa?"

Thấy cô gật đầu, Trương Hàn hài lòng nhích tới cúi xuống nói nhỏ vào tai cô

- "Vậy chị nghĩ thế nào khi thấy người mình thích say khướt nằm ngay trước mặt? Nếu là tôi, tôi sẽ ăn sạch tới xương cũng không còn"

- "Cậu...cậu" cô vừa giận vừa thẹn. Sao cậu ta có thể ăn nói như vậy chứ? Không biết xấu hổ.

- "Hahaha, chị trông lúc này thật dễ thương" Trương Hàn cười lớn. Khuôn mặt cô đỏ lên vì xấu hổ, mày cau lại, môi chu lên vì tức.

- "Đồ vô sỉ. Đại biến thái" Hàn Từ Tuyết mắng

- "Tôi chỉ vô sỉ, biến thái với mình chị thôi. Hiểu chưa?" Dứt lời hắn cúi xuống hôn lên môi đỏ mọng của cô. Dùng lưỡi của mình phác họa môi cô. Khẽ cạy hàm răng ngọc của cô ra, hắn lập tức tiến vào công thành chiếm đất. Mãi lâu sau mới buông ra. Nhìn cô hít lấy hít để không khí, hắn rất hài lòng hôn nhẹ lên môi cô một cái.

- "Đây là phần thưởng. Giờ tôi xuống làm đồ ăn sáng, nhanh rồi xuống ăn" Trương Hàn cười nhẹ. Đứng lên ra khỏi phòng.

Hàn Từ Tuyết ngơ ngác nhìn bóng lưng hắn rời đi, trên môi vẫn còn lại chút hơi thở của hắn. Bất giác cô đưa tay lên môi, mặt hồng lên. Cậu ta dám cưỡng hôn cô, lại còn phần thưởng, thưởng cái bíp. Đồ vô sỉ, biến thái. Cô lắc lắc đầu, gạt mọi suy nghĩ đi rồi lấy quần áo ở nhà chạy vào phòng tắm.

Cô mặc áo thun với quần đùi, tóc buộc cao lên gọn gàng từ từ đi xuống dưới vào bếp. Lúc này Trương Hàn thân áo phục quần áo chỉnh tề, bữa sáng đã được hắn dọn lên, giờ đang đợi cô

- "Mau tới ăn đi" thấy cô hân hân vui vẻ, thực dụng cô nhanh một chút.

Cô hồ hững ngồi vào bàn. Bữa sáng có vài lát bánh mì vẫn còn nóng, trứng chiên, chút bơ để phết lên bánh. Cô uống sữa còn hân hân uống cà phê. Hắn ăn qua loa vài miếng rồi uống cà phê.

- "Cậu ăn ít vậy?"

- "Sáng nay tôi có buổi họp sớm. Tôi đi trước, tôi sẽ về trước giờ cơm chiều"

- "Ừm"

Hắn đứng dậy đi qua cô, trông giống như hắn quên gì đó liền quay lại đi tới cạnh cô cúi xuống hôn vào má cô một cái rồi rời đi. Cô đưa tay lên má cau mày quay đầu nhìn thấy hắn vui vẻ ra khỏi nhà. Đúng là tên vô sỉ biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Hẹn Hò

Nguyên một ngày hôm nay cô được nghỉ ngơi ở nhà, không phải đi làm, thật tốt. Nhưng mà chán quá không có việc gì làm. Hàn Tử Tuyết lẩn qua lẩn lại trên chiếc giường lớn trong phòng ngủ. Chợt cô nghĩ ra gì đó liền bật dậy. Đúng rồi, cô sẽ xem phim. Nhanh chóng lôi máy tính ra, mở lên rồi chạy ra khỏi phòng. Một lúc sau cô quay lại, trên tay đã có một bịch bắp rang bơ lớn rồi bắt đầu xem phim. Cứ như thế, cô xem hết phim này sang phim khác, từ phim hành động sang tình cảm rồi lại sang kinh dị (tất cả đều là phim lẻ thôi)

Gần trưa. Lúc này cô đang xem một bộ phim hoạt hình. Thì có tiếng gõ cửa.

- "Tử Tuyết" Trương Hàn mở cửa bước vào, thấy cô đang ôm bịch bắp rang bơ lớn say sưa xem phim

- "Sao cậu về sớm vậy?" Hàn Tử Tuyết hỏi hần nhưng mắt vẫn nhìn chăm chú vào máy tính

- "Hôm nay công ti không có nhiều việc nên tôi về sớm. Chị xem cái gì vậy?" Trương Hàn nhảy lên giường ngồi sát cạnh cô, đưa tay lấy bắp rang bơ ăn rất tự nhiên

- "Phim hoạt hình. Cả ngày ở nhà chán quá" Hàn Tử Tuyết nhìn hần ăn bắp rang bơ của cô rất tự nhiên liền nín thở một cái rồi kệ tiếp tục xem phim

- "Muốn đi chơi không? Tôi đưa chị đi"

- "Thật?" Cô ngược mắt nhìn hần

- "Thay đồ đi. Đi ăn trưa trước" Trương Hàn xoa đầu cô rồi ra khỏi phòng. Cô tắt máy tính đứng dậy đi thay đồ.

Một lúc sau, cô và hần cùng nhau mở cửa ra khỏi phòng. Hai người nhìn nhau một lúc. Mái tóc được cô buộc cao lên tết nhẹ nhàng, cô không trang điểm chỉ đơn giản là bôi chút son màu hồng. Hần cũng khá đơn giản, đầu tóc gọn gàng, có trật tự.

- "Trùng hợp ghê" hai người đồng thanh.

Trùng hợp ở đây không phải là cùng ra khỏi phòng mà là về cách ăn mặc. Cô mặc một cái áo thun màu trắng, hần mặc áo thun màu đen. Bên ngoài cô khoác một cái áo gió mỏng màu hồng nhạt, hần cũng khoác một cái áo giống cô nhưng màu xanh đen. Cô mặc quần jean rách gối xanh nhạt, hần quần jean đen. Cô đi giày thể thao màu đen, hần đi giày thể thao màu trắng, đặc biệt là hăng giày lại giống nhau.

- "Cậu/Chị bắt chước tôi à?" Đồng thanh lượt hai.

- "Thôi được rồi đi ăn trưa trước" Trương Hàn đi đến dắt cô đi. Hần lái xe đưa cô tới nhà hàng Queen, nơi cô và hần lần đầu tiên gặp nhau.

Thấy cô với hần bước vào phụ vụ liền vội rít tiếp đón

- "Hàn Thiếu, lâu rồi mới thấy ngài tới đây" vị nữ quản lý niềm nở

- "Phòng Vip vẫn trống chứ?" Trương Hàn đi thẳng vào vấn đề không hề vòng vo

- "Vẫn trống thưa ngài"

Vị nữ quản lý kia chưa kịp nói dứt câu thì Trương Hàn đã kéo Hàn Tử Tuyết đi thẳng vào phòng Vip. Hần kéo ghế giúp cô, rất ra dáng một quý ông nho nhã lịch sự

- "Thank you" cô khẽ cười

Hần nhanh chóng ngồi xuống đối diện cô, ngay lập tức vị nữ quản lý kia cùng một người phục vụ nữ đi tới. Người phục vụ kia đưa menu cho cô và hần rồi ra ngoài

- "Hai vị dùng gì?" Nữ quản lý hỏi

- "Chị muốn ăn gì?"

- "Ừm, tôi muốn ăn vài món Nhật Bản" cô đưa menu cho vị quản lý nở nụ cười

- "Mang tất cả những món Nhật ngon nhất lên và cho tôi một sâm panh." Trương Hàn cũng gấp menu lại đưa cho quản lý

- "Xin hai vị đợi một lát" nữ quản lý nở nụ cười đi ra ngoài.

- "Lát ăn xong chị muốn đi chơi ở đâu?"

- "Sao lại hỏi tôi?"

Lúc này phục vụ đưa đồ ăn lên.

- "Cảm ơn" Hàn Từ Tuyết cầm chai rượu lên ý bảo hấn rót "Không phải theo ý cậu sao?"

- "À, vậy được. Lát công viên giải trí được chứ?" Trương Hàn nhận lấy chai sâm panh từ tay cô, thuận tiện mở nắp, rót rượu vào hai ly rất ưu nhã rồi đưa cho cô một ly

- "Được" Hàn Từ Tuyết nhận lấy ly rượu đợi hấn rót xong rồi cả hai cùng ly.

- "Cho tôi hỏi một câu?"

- "Nói đi. A" hấn gấp cho cô một miếng sushi nhỏ đưa đến bên miệng cô, ý muốn cô ăn

- "Cậu sắp xếp buổi đi chơi hôm nay là có ý gì?" Hàn Từ Tuyết vẫn làm ngơ miếng sushi ngay trước mặt

- "Ăn đi đã, tôi mời tay rồi đấy"

Hàn Từ Tuyết do dự một lát, cuối cùng cũng phải ăn. Trên mặt Trương Hàn lộ rõ vẻ hài lòng

- "Này, trả lời" Hàn Từ Tuyết gõ nhẹ xuống bàn

- "Cứ coi như là buổi hẹn hò đầu tiên đi" Hấn cười gian, chờ đợi phản ứng của cô

Ặc. Cô tí nữa thì chết ghen.

- "Hẹn hò?"

- "Ừ"

Cô nhìn hấn. Hấn lại nhìn cô. Cuối cùng cô im lặng tiếp tục ăn, bơ luôn. Dù sao cũng chỉ là đi ăn, đi chơi, cũng chả sao. Biểu cảm của cô quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của hấn.

Quả nhiên ăn xong hấn đưa cô tới công viên giải trí.

- "Oa, lớn thật đó"

- "Công viên giải trí này thuộc quyền quản lý của CEO, cho nên cứ chơi thoải mái" Trương Hàn nắm tay cô dắt vào trong vì mãi nhìn xung quanh nên cô không để ý tay mình đang bị hấn nắm chặt. Nhìn khuôn mặt hào hứng trong lòng hấn dâng lên một cảm giác khó tả.

Bất chợt, cô cảm thấy có gì không đúng, nhìn xung quanh thì thấy mọi người đang nhìn hấn với cô chằm chằm.

- "Đó là Hàn Từ Tuyết phải không?... Đúng rồi, kia là... Chủ tịch CEO Trương Hàn... Hai người đó có quan hệ với nhau à? Nhìn kia, tay trong tay thế kia cơ mà..."

Vô số những lời bình luận bàn tán. Cô liền cầm tay hấn kéo đến một cửa hàng mũ

- "Tôi đây làm gì?" Trương Hàn hỏi

- "Nếu cậu không sợ scandal thì thôi còn tôi thì sợ lắm, cậu không thấy mọi người đang nhìn à?" Cô đập vào đầu hấn một cái rồi chọn mũ

- "À. Vậy lấy hai cái này." Trương Hàn cầm hai cái mũ lưỡi chai, chất liệu jean, màu xanh giống quần của cô. Là mũ đôi, một cái là Girl, một cái là Boy.

- "Chỉ cái này. Tôi cái này." Trương Hàn đội mũ cho cô. Hấn rất hài lòng, rút tiền ra đưa cho chủ quán, không cần lấy tiền thừa, kéo cô đi thẳng luôn.

- "Sao? Không thích à?" Thấy cô cứ im lặng hấn liền hỏi

- "Không, chỉ là..." cô với hấn lúc này giống như đôi tình nhân đang hẹn hò, lại còn nắm tay, mũ đôi. Tình huống này khiến cô hơi ngại, mặt cô hồng lên, may là đội mũ nên hấn không nhìn thấy.

- "Vậy đi chơi tàu lượn" Trương Hàn kéo cô đi mua vé. Xong ngồi vào vị trí đầu tiên. Giúp cô thắt dây an toàn

- "Sợ à? Sợ thì nắm chặt tay tôi vào" Suốt từ nãy đến giờ

- "Ai nói tôi sợ?" Cô khinh thường nói một câu, tay nắm chặt đai an toàn.

Tàu lượn từ từ di chuyển dần dần leo lên cao. Hàn Từ Tuyết bỗng cảm thấy người như lộn ngược.

- "A..." cô thoải mái hét lên, cảm giác thật kích thích. Vì sợ bay mất mũ cô liền đưa mũ cho Trương Hàn.

Tiếng hét của du khách đằng sau cũng không ngừng dừng lại. Cuối cùng tàu lượn cũng từ từ dừng lại. Sau trận kịch tính, trên mặt các du khách tràn đầy sợ hãi nhưng kích thích.

- "Tuyệt" Hàn Từ Tuyệt với hân xướng khỏi tàu lượn.

- "Thích tới vậy à?" Trương Hàn chỉnh lại tóc rồi đội mũ cho cô

- "Í, có ảnh kia" Hàn Từ Tuyệt kéo hân tới cái màn hình nhỏ gần đó.

- "Hahaha, mặt cậu tái mét kia" cô chỉ vào cái ảnh cười chảy nước mắt. Cô thì đang vui thích la hét dữ dội còn hân thì đang giữ chặt lấy cái mũ mặt tái mét.

- "Đi chơi cái khác" mặt Trương Hàn hiện mấy vạch đen, kéo cô đi chỗ khác chơi.

- "Ồi mắc cười quá" cô ôm bụng cười

- "Còn cười hả?" Hân quay lại đưa hai tay捏 má cô. Trong lúc hai người vui vẻ đùa giỡn thì lại không biết mình đang bị theo dõi. Cách đó không xa có một người bí ẩn đeo kính đội mũ đen, đeo khẩu trang đang cầm máy ảnh chụp lên hai người

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Ngủ Nhờ

- "Đi đâu nữa không?" Trương Hàn nắm tay cô đi ra khỏi công viên giải trí, trên tay hai người đều có một cái kem.

- "Ừm, tôi muốn đi xem phim" Hàn Từ Tuyệt suy nghĩ

- "Hay đi ăn trước rồi đi xem phim sau cũng tới rồi" Trương Hàn nhìn đồng hồ trên tay cũng đã 5h rồi. Quả nhiên ở trong đó thời gian như bốc hơi theo từng bước chân.

- "Vậy ăn gì? Tôi không biết muốn ăn gì" Hàn Từ Tuyệt nín thở, há miệng cắn cây kem một cái, trên khóe môi có dính chút kem.

- "Ăn đồ Pháp đi, gần đây có một cửa hàng Pháp. Từ Tuyệt... ở đây" Trương Hàn chỉ vào khóe môi mình nhắc nhở cô.

- "Sao?" Hàn Từ Tuyệt luống cuống

- "Dính chút kem" Trương Hàn cười

Hàn Từ Tuyệt đưa lưỡi liếm một cái quay ra hỏi hân

- "Hết chưa?" vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội. Hành động liếm môi của phụ nữ là một trong số những hành động khiến cho đàn ông dễ dàng nổi lên thú tính, đặc biệt đối với những người phụ nữ như cô lại càng dễ dàng hơn mà những chị em phụ nữ lại không hề biết điều này.

Đôi môi trái tim hồng đỏ nhỏ nhắn mọng nước làm hân nhớ lại lúc hôn cô khi cô say rượu. Cảm giác mềm mại, ngọt ngào khiến hân nhớ nhưng. Trương Hàn cảm thấy người miệng lưỡi trở nên khô đắng. Hân hận không thể đem cô về nhà rồi ôm hôn cho thỏa thích.

- "Này, cậu làm sao thế? Vẫn còn à?" Hàn Từ Tuyệt nín thở. Hân cứ thất thần cái gì vậy?

- "Còn một chút" Dứt lời hân cúi xuống hôn lên đôi môi mềm mại của cô, nhẹ nhàng dây dưa.

- "Ừm" đột nhiên bị hân cướp đi hơi thở, cô có chút không thoải mái muốn đẩy hân ra. Nhưng càng đẩy thì hân lại càng dính sát vào người cô. Nụ hôn ngọt như mật đầy tình ý dễ dàng trôi chảy. Trương Hàn ngoài việc hôn cô còn ôm chặt cô vào lòng đến gió cũng không lọt qua được.

Đến khi Hàn Từ Tuyệt gần như sắp ngạt thở hân mới lưu luyến buông cô ra. Hải lòng nhìn cô vừa trừng mắt nhìn hân vừa thở dốc.

- "Cậu..." Hàn Từ Tuyệt thẹn quá hóa giận trừng mắt nhìn hân như muốn băm hân thành trăm mảnh.

- "Đi thôi" Trương Hàn lờ đi ánh mắt của cô nở nụ cười nắm tay cô kéo đi.

Hai người dẫn nhau đi ăn tối ở nhà hàng Pháp. Sau đó Trương Hàn dẫn cô tới rạp chiếu phim.

- "Xem phim gì? Tôi muốn xem phim ma" Trương Hàn cười gian

- "Phim ma á?" Hàn Từ Tuyết ngớ ngàng. Cô sợ ma nha.

- "Sao? Chị sợ à?" Trương Hàn cười

- "Sao tôi phải sợ, xem thì xem. Mua vé đi." Hàn Từ Tuyết hùng hổ quyết định. Nếu như hấn biết thì chắc chắn sẽ rất mất mặt.

- "Đợi tôi." Trương Hàn đi đến quầy mua hai vé. Rồi quay lại

- "Tôi muốn ăn bắp rang với uống nước ngọt" Thấy hấn trở lại Hàn Từ Tuyết chạy đến níu lấy cánh tay hấn lắc nhẹ làm nũng.

- "Được" Trương Hàn bị hành động của cô làm lòng mềm xuống không ít, kéo tay cô đi mua đồ ăn rồi vào phòng xem phim. Chỉ cần cô làm nũng thì cái gì hấn cũng làm kể cả cô có kêu hấn nhảy lầu thì hấn cũng làm.

Hai người ngồi vào vị trí, không lâu sau đèn từ từ tắt phim bắt đầu chiếu. Hàn Từ Tuyết ôm chặt bịch bắp rang cỡ lớn trong lòng.

- "Đưa tôi ăn với chứ" Trương Hàn vươn tay muốn lấy bịch bắp rang.

Đưa bắp rang cho hấn cô tiếp tục xem phim. Đoạn đầu cũng không đáng sợ lắm, không như cô tưởng tượng. Bỗng "hù" một cái, con ma ở đâu xuất hiện. Tóc tai bù xù, một bên mắt không có, máu từ trong hốc mắt chảy ra, da thịt ở má như biến mất hoàn toàn có thể nhìn thấy xương, đặc biệt nụ cười của nó thật ghê rợn.

- "A" Hàn Từ Tuyết hét lên theo bản năng túm chặt lấy tay người bên cạnh.

Trương Hàn nhìn cô sợ hãi túm chặt lấy tay hấn, thân thể nhỏ bé khẽ run khiến hấn thấy hơi đau lòng.

- "Sao vậy?" Trương Hàn đưa tay vuốt nhẹ tóc cô.

- "Hết chưa? Hết đoạn đấy chưa?" Hàn Từ Tuyết len lén nhìn, thấy không có gì bất ổn mới thả lỏng thở ra một tiếng.

- "Không ngờ chị sợ vậy?" Trương Hàn cười khẽ

- "Cười...cười cái gì chứ? Dù gì người ta cũng là phụ nữ mà" Hàn Từ Tuyết bĩu môi, có chút xấu hổ.

- "Vậy muốn xem nữa không?"

- "Không. Tôi muốn về nhà"

Trương Hàn liền kéo cô ra ngoài đi đến bãi đỗ xe rồi lái xe về nhà. Về đến nhà, hấn vừa xuống xe thì cô không biết đi ra từ lúc nào bám lấy tay hấn, mãi không buông. Hình ảnh đó khiến cô bị ám ảnh.

- "Tôi về phòng đây. Ngủ ngon" Trương Hàn lên phòng đóng cửa lại. Lấy quần áo đi vào phòng tắm. Một lúc sau, hấn mặc đồ ngủ ra khỏi phòng, đi đến giường ngồi, lấy khăn lau tóc. Hôm nay được cả ngày đi với cô, tâm trạng của hấn không khỏi vui vẻ. Cô cũng không có đuổi hay tránh né hành động thân mật của hấn nữa, trong lòng thật vui. Trương Hàn cười vui vẻ cất khăn vào phòng tắm, leo lên giường định tắt đèn đi ngủ thì có tiếng gõ cửa. Hấn ra mở cửa thì thấy cô mặc váy ngủ trắng, tóc xõa ngang lưng, tay ôm gối đứng trước cửa khiến hấn không khỏi ngạc nhiên.

- "Tôi ngủ nhờ một đêm được không? Tôi thấy hơi sợ" Mặt cô đỏ lên, tay bắt gác ôm chặt cái gối một chút.

- "Được" Hấn cười tươi mở cửa cho cô vào

- "Cảm ơn. Ngủ ngon" Cô vui vẻ leo lên giường, nằm cách xa chỗ hấn nhất, ngủ.

Hấn lên giường chưa được bao lâu thì người kia đã phát ra tiếng hít thở đều đều. Hấn cười khỏ, vươn tay kéo cô sát vào lòng hấn. Hải lòng nhìn cô thoải mái nằm trong lòng mình, đưa tay vòng qua eo cô từ từ chìm vào mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hihi, Đồ Ngủ

Hôm nay Hàn Từ Tuyết đi làm trở lại. Cuộc sống lại tiếp tục bận rộn theo đúng quỹ đạo của nó. Lái xe đến trường quay, cô thông thả bước xuống xe, cô ăn mặc đơn giản, một chiếc váy xòe màu đen trễ vai mái tóc màu nâu đồng lượn sóng xõa sau lưng. Hôm nay sẽ chuyển địa điểm quay đến một nơi mới, nghe nói là biệt thự xa hoa trong thành phố.

Đúng lúc này có một chiếc xe sang trọng đi đến. Người phụ nữ trong xe bước xuống, bộ dạng là lướt, cái váy màu đỏ bó sát lấy cơ thể cổ xẻ chữ V, đôi gò bồng như ẩn hiện lớp vải, mái tóc đen xõa ra, khuôn mặt trang điểm khá đậm, đôi môi đậm màu son đỏ cười cười nói nói với người trong xe giống như cặp tình nhân. Cô ta vẫy tay chào người trong xe, nhìn thấy Hàn Từ Tuyết cô ta liền thay đổi thái độ. Không sai, người phụ nữ này chính là Bảo Ngọc, còn người trong xe vừa nãy là một giám đốc của một công ty vừa là thiếu gia giàu có. Hàn Từ Tuyết quả nhiên khâm phục cô ta, vừa bước vào làng giải trí không được bao lâu đã được bao nuôi, rất đáng khâm phục. Bảo Ngọc hất mặt vênh vào rào bước đi trước. Bỗng nhiên cô ta đem điện thoại ra, cô tình làm rơi xuống.

Hàn Từ Tuyết lịch sự nhặt lên định đưa cho cô ta thì có một tấm ảnh hiện lên, là ảnh cô với Trương Hàn ở công viên giải trí, hấn véo má cô hành động rất thân mật như đôi tình nhân. Hàn Từ Tuyết cau mày đưa tay lướt tiết thì lại có tiếp một loạt ảnh nữa, và cái ảnh cuối cùng là ảnh cô với Trương Hàn hôn nhau ở bên ngoài công viên giải trí.

- "Cảm ơn" Bảo Ngọc cười đưa tay lấy lại điện thoại rồi quay người rời đi.

- "Cô muốn gì?" Hàn Từ Tuyết kéo tay Bảo Ngọc lại

- "Tôi muốn cho cô nổi tiếng. Tôi muốn xem một mình cô xoay sở thế nào" Bảo Ngọc cười khẩy

- "Đương nhiên là tôi sẽ xoay sở được không cần cô lo" Hàn Từ Tuyết buông tay Bảo Ngọc ra. Được, nếu cô ta muốn như vậy thì cứ làm đi, cây ngay không sợ chết đứng.

- "Vậy cô cũng có chống lưng ư? Tôi không ngờ cô cũng như vậy"

- "Xin lỗi, lưng tôi rất thẳng không cần chống. Chống lưng chỉ dành cho những người không có khả năng, có ngực nhưng không có não" Hàn Từ Tuyết cười, nhìn Bảo Ngọc từ trên xuống dưới dừng lại trên bộ ngực siêu bự của cô ta rồi bỏ đi.

- "Cô..." Bảo Ngọc tức không nói được gì, chỉ đành giậm chân trút giận lên đất.

- "A, Từ Tuyết chị đây rồi. Mau, cho em đi nhờ xe nhé." Susan kéo Hàn Từ Tuyết quay lại chỗ xe cô, lúc này mọi người trong đoàn phim cũng lần lượt di chuyển. Đi theo chiếc xe của đạo diễn Kim.

- "Chị làm gì mà đến muộn vậy? Lúc nãy em thấy cái cô Bảo Ngọc đó đứng ở ngoài, hai người có chuyện gì à?" Susan tò mò hỏi

- "Không, chả có chuyện gì đâu." Hàn Từ Tuyết bình thản đáp, vẫn chăm chú lái xe. Đi được một đoạn bỗng cảm thấy có chút gì đó...

- "Chỗ này quen quen..." Hàn Từ Tuyết nhỏ giọng

- "Chị đi đường này chưa? Em chưa đi. Nhưng em nghe đạo diễn Kim nói nhà của CEO Trương Hàn cũng ở khu này" Susan hào hứng nói.

Trương Hàn. Đúng rồi, đường này dẫn vào nhà hấn cũng sắp tới, không biết liệu có phải...

Những xe đằng trước dừng lại sau đó mọi người bước xuống xe.

- "Tới rồi" Susan mở cửa xuống xe.

Hàn Từ Tuyết cũng xuống theo. Thấy đạo diễn Kim đi vào trong nhà của Trương Hàn. Trời không phải là ở đây thật chứ? Nhưng bây giờ nhà này là của Vương Kinh Huy, Trương Hàn có biết không nhỉ?

- "Chị nhanh lên nào" Susan gấp gáp kéo cô vào trong. Lúc này cô thấy Đạo diễn Kim đang nói chuyện với Vương Kinh Huy.

- "Vương Tổng, thật sự cảm ơn ngài đã giúp chúng tôi"

- "À, không có gì đâu, nhà này cũng là của bạn tôi í mà, không sao đâu. Chỉ cần mọi người làm việc xong thì dọn dẹp sạch sẽ là được. Nhưng tuyệt đối không được dùng căn phòng trên tầng hai bên trái." Vương Kinh Huy phẩy tay.

- "Kinh Huy" Hàn Từ Tuyết đi đến trước mặt Vương Kinh Huy, nét mặt có chút khó chịu

- "Chị. Đạo này ổn chứ?" Vương Kinh Huy cười cười

- "Hai người quen nhau à?" Đạo diễn Kim là mặt khó hiểu.

- "Tôi là fan ruột của chị ấy đấy, tôi còn quen cả Mạc Ki Vân nữa" Vương Kinh Huy cười tự hào

- "Vậy à? Hai người nói chuyện đi, tôi đi chuẩn bị đồ" Đạo diễn Kim quay người rời đi

- "Này, cậu làm vậy Trương Hàn có biết không hả?" Cô nhéo tay Vương Kinh Huy một cái.

- "Ui dòi, cái tên đấy á? Hần trả quan tâm đâu, với lại có chuyện gì tôi sẽ chịu trách nhiệm chị đừng lo. Giờ làm việc đi" Vương Kinh Huy đẩy cô đi.

Bị Vương Kinh Huy đẩy đi, cô mất đà va vào ai đó.

- "Ui, xin lỗi. A là cậu à?" cô xoa trán

- "Chị không sao chứ?" Mạc Kỉ Vân hỏi

- "Không sao"

- "Tôi không ngờ là lại được quay phim ở nhà Trương Hàn" Mạc Kỉ Vân xoa cằm nhìn xung quanh một lượt thấy Vương Kinh Huy đứng cách đó không xa, hai người khẽ cười một cái như chào hỏi.

- "Mọi người chuẩn bị gì thì làm đi, 15' nữa bắt đầu quay" Đạo diễn Kim hô lớn

15 phút sau.

- "Hàn Từ Tuyết với Mạc Kỉ Vân sẽ có cảnh hôn. Hai người bàn bạc xem thế nào đi nhé" Susan cầm kịch bản lật đi lật lại, nhắc nhở cô.

- "Chỉ là chạm chút thôi. Chị không có vấn đề gì chứ" Mạc Kỉ Vân hỏi

- "À, không" Nói thật thì cô cũng hơi ngại nha, thôi hy sinh chút vậy.

Hai người đối thoại một lúc rồi đến cảnh hôn. Vương Kinh Huy thích thú đứng ở ngoài rút điện thoại ra để chế độ selfi, nhắm đúng lúc cô với Mạc Kỉ Vân chạm môi nhau nở nụ cười gian rồi chụp một tấm. Ngoài đời, nụ hôn này chỉ kéo dài vài giây, nhưng trong bức ảnh thì có cảm giác giống như là rất lâu, rất thân thiết.

Vương Kinh Huy thích thú gửi cho Trương Hàn kèm theo dòng chữ "Hihi, đồ ngu" và vài cái icon cười chảy nước mắt.

Trương Hàn đang ngồi phê duyệt tài liệu thấy tin nhắn liền mở lên xem, tay cầm cốc cà phê lên uống một ngụm. Tin nhắn của Vương Kinh Huy, một dòng chữ "Hihi, đồ ngu" kèm theo icon cười chảy nước mắt. Có một tấm ảnh, đập ngay vào mắt hắn là cái mặt trời đánh của Vương Kinh Huy, đằng sau là một đôi nam nữ đang hôn nhau xung quanh có máy quay các kiểu. Đôi nam nữ đấy không ai khác chính là Mạc Kỉ Vân và Hàn Từ Tuyết. "Phụt" Trương Hàn liền phun hết cà phê trong miệng ra, tức giận ném điện thoại vào tường, vỡ tan tành. Khó thân điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: BẠN ĐỀU

- "Được rồi mọi người chuẩn bị quay cảnh tiếp theo" Đạo diễn Kim vẫy vẫy tay. Mọi người cũng theo đó mà giải tán. Bỗng nhiên có tiếng xe ô tô hấp dẫn sự chú ý của mọi người. Cửa xe được mở ra, một thân ảnh quen thuộc bước xuống xe - Trương Hàn.

- "Trương Hàn" Vương Kinh Huy niềm nở giống như đang tiếp đón một vị khách quý. Mà vị khách quý kia lại không hề để ý đến chủ nhà.

- "Tránh ra. Chuyện gì đang xảy ra ở đây?" Trương Hàn đẩy Vương Kinh Huy ra đi thẳng vào trong ngang nhiên nói lớn.

- "Chủ tịch, Vương tổng cho chúng tôi mượn căn nhà này để quay vài cảnh trong phim. À nhưng tại sao ngài lại ở đây?" Đạo diễn Kim dè dặt hỏi, trên trán đổ mồ hôi hột. Nghe tiếng Chủ tịch đã lâu, giờ mới gặp không ngờ hắn lại có khí chất hơn người khiến người ta dè chừng như vậy.

- "Đây là nhà tôi. Không phải nhà của cái tên mà Ông gọi là Vương tổng kia" Trương Hàn gần giọng quay lại lờm Vương Kinh Huy. Vương Kinh Huy cười, lại còn đưa tay vẫy vẫy chọc tức hắn.

- "Còn chị..." Trương Hàn chỉ tay vào Hàn Từ Tuyết chưa kịp nói câu tiếp theo thì đã bị Hàn Từ Tuyết bịt miệng.

- "Mọi người, tôi ra ngoài nói chuyện một chút, sẽ trở lại ngay" Hàn Từ Tuyết kéo Trương Hàn ra ngoài, Vương Kinh Huy với Mạc Kỉ Vân liền đi theo ra hoa viên sau nhà.

- "Chuyện này là thế nào?" Trương Hàn lờm Vương Kinh Huy.

- "Chỉ là có lòng tốt thôi mà. Dù gì tớ cũng là fan của chị ấy" Vương Kinh Huy cười gian, tay khoác lên vai Hàn Từ Tuyết.

- "Đừng có đuổi móng vuốt lung tung" Trương Hàn chen vào giữa hai người tay đặt lên vai cô.

- "Cậu cũng đừng có đuổi móng vuốt lung tung" Hàn Tử Tuyết cau mày đưa tay tát mạnh vào tay hắn một cái khiến hắn cau mày phải buông tay ra.

- "Này, đây là nhà cậu, cho chúng tôi mượn quay vài cảnh thì có sao đâu chứ? Làm gì phản ứng quá lên vậy?" Cô phát cáu. Có gì mà ki bo vậy, chỉ là cho mượn nhà quay phim thôi mà.

- "Chị... tóm lại tôi không thích. Nếu muốn có thể lấy nhà của Vương Kinh Huy, nhà của hắn cũng đâu có khác. Tôi không muốn có người lạ vào nhà tôi" Trương Hàn bướng bỉnh như một đứa trẻ.

- "Gi mà căng. Hạ hỏa, hạ hỏa" nụ cười trên môi Vương Kinh Huy từ nãy đến giờ vẫn chưa tắt. Người bạn thân nổi tiếng lạnh lùng giờ lại đang phát ra lửa ghen vô tận. Thật đúng là kịch hay, kịch hay.

- "Im lặng" Trương Hàn với Hàn Tử Tuyết đồng thanh. Hai người thấy vậy liền hờn dỗi quay lưng lại với nhau.

- "Hừ"

- "Trương Hàn, nếu cậu thấy phiền như vậy thì để mọi người quay ở chỗ khác. Chị Tử Tuyết, chị không ngại quay lại cảnh vừa rồi chứ?" Mạc Kì Vân đi đến cạnh Hàn Tử Tuyết, mặt có vẻ rất hài lòng.

- "Được. Tôi không ngại đâu. Dù gì tôi cũng không phải là lần đầu tiên quay phim có cảnh hôn. Không sao." Hàn Tử Tuyết liếc xéo hắn. Được, vậy cứ ở đây đi. Bản cô nương đây không cần. Ta đây không tin trong cái thành phố này lại không còn căn biệt thự nào.

- "Đến nhà tôi đi, nhà tôi tuy không xa hoa như ở đây nhưng cũng thuộc loại cao cấp" Mạc Kì Vân kéo tay Hàn Tử Tuyết rời đi. Hàn Tử Tuyết lại bị một lực kéo lại. Một bàn tay rắn rỏi nắm lấy tay cô, không quá chặt cũng không quá lỏng nhưng chắc chắn cô rất khó để có thể thoát ra.

- "Làm gì vậy? Buông ra"

- "Không được đi" Trương Hàn gần giọng, ngọn lửa ghen tuông ngày càng bùng cháy lớn hơn trong lòng hắn. Nếu quay lại thì chẳng nhẽ là quay lại cảnh hôn vừa rồi. Lại còn ở nhà Mạc Kì Vân. Không thể được, tuyệt đối không thể được. Thà cứ để cô tiếp tục quay ở đây chứ tuyệt đối không được quay lại cảnh phim đó.

- "Trương Hàn, cậu vừa nói là không thích chúng tôi mà. Giờ lại không muốn cho chúng tôi đi, ý gì đây?" Mạc Kì Vân cau mày khó chịu.

Lúc này có thể thấy được ánh mắt của hai người đàn ông đang tỏa ra tia sét, không khí hết sức u ám. Thế mà Vương Kinh Huy lại bình thản lấy điện thoại ra chụp vài tấm ảnh. Hai người đàn ông đang tranh nhau giành cùng một cô gái. Thật thú vị, hết sức thú vị. Không biết nếu có thêm Âu Dương Quân Nghị ở đây nữa thì sẽ thế nào? Vương Kinh Huy cười nham hiểm, tiếp tục là người đứng ngoài xem kịch hay.

- "Tôi sẽ cho các người ở lại" Trương Hàn nhấn nhay. Vì cô, hắn sẽ nhấn nhay.

- "Thật sao?" Ánh mắt Hàn Tử Tuyết trở nên vui vẻ hơn.

- "Bao giờ cần tới căn nhà này thì chị bảo Đạo diễn liên lạc trước cho tôi"

- "Được. Giờ hai người bỏ tay ra được chưa? Nắm chặt quá đấy" Hàn Tử Tuyết nhìn xuống hai cổ tay đáng thương của mình sắp bị hai người này nắm chết rồi.

- "Xin lỗi" Cả hai đồng thanh.

- "Ô hô hô, hai người đúng là tâm đầu ý hợp" Vương Kinh Huy cười lớn, nụ cười nham hiểm giống như mụ phù thủy đang đắc ý.

- "Im miệng đi đồ đầu ý hợp" Trương Hàn đi tới nắm cho Vương Kinh Huy một quả vào đầu.

- "Cậu chụp bao nhiêu ảnh rồi. Đừng tưởng tôi không biết gì" Mạc Kì Vân cũng đập một cái.

- "Giao nộp điện thoại ra đây" Hàn Tử Tuyết kiểm tra người Vương Kinh Huy. Sờ tới sờ lui.

- "Ui, xàm sở" Vương Kinh Huy tố cáo cô, giống hệt như một cô gái trong sáng đang bị một tên dê tiện là cô xàm sở.

- "Cậu có muốn mất đời con cháu không?" Hàn Tử Tuyết đe dọa.

- "Không nên, không nên. Tội lỗi, tội a. Riêng vấn đề này là không được" Vương Kinh Huy nhanh chóng đưa tay bảo vệ bộ phận nào đó.

- "Điện thoại" Trương Hàn chìa tay ra trước mặt Vương Kinh Huy.

- "Đây" Vương Kinh Huy đưa điện thoại cho Trương Hàn.

Hắn cầm lấy điện thoại, mở ra xóa ảnh rồi trả lại cho Vương Kinh Huy.

- "Quên. Mới nâng cấp máy, những dữ liệu gì mới trong máy điện thoại đều được gửi về trong máy tính của tớ rồi. Vậy nhá" Nói xong Vương Kinh Huy chạy mất dạng.

- "Chết tiệt, thằng đầu" Trương Hàn nghiêng răng nghiêng lợi nhìn người bạn đầu đang chạy mất dạng kia.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Quan Tâm

Vài ngày lại trôi qua, trong thời gian này đoàn phim của Hàn Từ Tuyết thường xuyên phải đến nhà Trương Hàn để đóng phim. Thời hạn ở nhà Hàn Từ Tuyết một tháng của Trương Hàn cũng chỉ còn hai tuần.

- "Này, còn hai tuần nữa thôi đấy" Hàn Từ Tuyết ngồi cùng Trương Hàn ở ghế cạnh hồ bơi. Cả đoàn làm phim giờ đang nghỉ ngơi một chút.

- "Hai tuần gì cơ?" Trương Hàn ngây thơ quay sang hỏi lại cô.

- "Trí nhớ cậu có vấn đề à? Hay để tôi đưa cậu đi khám xem cậu có bị bệnh Alzheimer không nhá?" Hàn Từ Tuyết bắt đầu phát câu.

- "Alzheimer? Là bệnh gì vậy?" Về tức giận của cô khiến hấn càng muốn trêu chọc cô nhiều hơn.

- "Cậu...tức chết tôi rồi" Hàn Từ Tuyết cảm thấy mình tức đến hộc ra máu luôn rồi. Thằng nhóc này đang giả ngu hay đang ngu thật không biết?

- "Haha, mặt chị trông lúc tức giận rất dễ thương" Trương Hàn cười lớn đưa tay捏 má phúng phính của cô. Mặt Hàn Từ Tuyết hồng lên vì tức giận, mắt nheo lại, môi nhỏ chu lên nhìn thật muốn cắn.

- "Đừng động vào tôi. Cậu dám đem tôi ra đùa giỡn, đáng giận" Hàn Từ Tuyết tát mạnh vào tay hấn một cái, mặt quay đi chỗ khác không nhìn hấn nữa.

- "Giận à? Gì căng vậy, đùa chút thôi mà" Trương Hàn nhìn mu bàn tay đỏ dần lên khẽ cười tiếp tục đưa tay chọc chọc má cô.

- "Tránh ra" Hàn Từ Tuyết đẩy tay hấn ra, tặng cho hấn một cái lườm.

- "Chị muốn đuổi tôi đi vậy sao?" Trương Hàn làm vẻ mặt vô tội, mắt long lanh nhìn cô như cún con cầu xin chủ nhân.

- "Bỏ ngay cái mặt đấy đi" Hàn Từ Tuyết quay lại đưa tay捏 mạnh má hấn.

- "A, đau đau. Nhẹ tay, nhẹ tay" Trương Hàn cuống quýt gỡ tay cô ra, miệng không ngừng kêu như lợn bị giết.

- "Đau quá, chị đúng là máu lạnh vô tình" Trương Hàn lên án hành động của cô, bất mãn đưa tay xoa xoa chỗ bị đau.

- "Cậu là đàn ông hay phụ nữ vậy? Đàn ông gì mà mề nheo giống hệt phụ nữ chả khác gì Vương Kinh Huy" Hàn Từ Tuyết bĩu môi khinh thường.

- "Cái gì? Tôi không hề giống cái tên đó nha" Trương Hàn xù lông nhím.

- "Hahaha" Hàn Từ Tuyết nhìn vẻ mặt nhẩn nha của Trương Hàn không nhịn được cười lớn.

- "Xin lỗi" Bảo Ngọc đi đến trước mặt Trương Hàn nở nụ cười giả tạo. Hàn Từ Tuyết ngay lập tức thay đổi thái độ.

- "Tôi đi trước" Hàn Từ Tuyết đứng lên rồi đi. Trương Hàn liền đứng dậy cũng định đi theo.

- "Khoan đã. Anh chả có tí lịch sự nào cả" Bảo Ngọc chặn đường Trương Hàn, làm vẻ mặt nũng nịu khiến có nhiều đàn ông mềm lòng. Nhưng.. Trương Hàn lại không nằm trong cái số nhiều đó, hấn cảm thấy cô ta giả tạo kinh khủng.

- "Cô thấy tôi có quan tâm không? Mau tránh ra" Trương Hàn cau mày, giọng nói lạnh đi. Hấn thật sự rất ghét những người phụ nữ như vậy. Nó làm cho hấn có cảm giác thật ghê tởm.

- "Nhưng.." Bảo Ngọc chần chừ. Cô ta thật sự bị người đàn ông này dọa sợ, nhưng cô ta lại càng hứng thú hơn.

- "Tôi không muốn nói nhiều. Tránh - ra" Trương Hàn gằn giọng.

Bảo Ngọc miễn cưỡng lùi sang một bên, đưa mắt nhìn người đàn ông đáng người cao ngạo kia rồi đi. Trong lòng cô ta sinh ra cảm giác hưng phấn. Nhất định cô ta phải chiếm được người đàn ông này.

- "Cô là Susan?" Trương Hàn đi đến đứng cạnh Susan. Susan đang đứng ở ngoài nhìn Hàn Từ Tuyết quay phim thì bị câu hỏi của Trương Hàn làm cho giật mình.

- "A...Chà...Chủ tịch. Có việc gì ạ" Susan trở nên luống cuống. Lần đầu tận mắt nhìn thấy Chủ tịch CEO, quả nhiên Chủ tịch có một khí chất khiến người ta phải dè chừng nhưng cũng rất đẹp trai nha.

- "Cô là Trợ lý của Từ Tuyết?" Trương Hàn hỏi nhưng mắt vẫn cứ chũng thủy không rời khỏi Hàn Từ Tuyết.

- "À, vâng"

- "Đưa điện thoại của cô đây" Trương Hàn đưa tay tới trước mặt Susan.

- "Đây ạ" Susan đặt điện thoại vào tay Trương Hàn.

- "Đây là số của tôi. Có bất cứ chuyện gì liên qua đến Từ Tuyết phải gọi cho tôi ngay lập tức. Hiểu chưa?" Trương Hàn hăm dọa

- "Vâng. Nhưng..." Susan chưa nói hết câu thì bị Trương Hàn ngắt lời.

- "Tò mò quá không tốt đâu. Im lặng" Trương Hàn hăm dọa lần 2.

Susan liền đưa tay bịt miệng mình. Đầu gật như gãi tôi. Qua thái độ của Trương Hàn, Susan khẳng định Trương Hàn yêu Hàn Từ Tuyết thật. Cái này gọi là quan tâm nhưng không lộ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Cảm Giác Hạnh Phúc

Một tuần lại nhanh chóng trôi qua. Chỉ còn một tuần nữa là Trương Hàn sẽ không ở nhà cô nữa. Thời gian này cô liên tục bận rộn với những bộ phim mới, lúc nào cũng mặt đối mặt với Bảo Ngọc. Dường như bất kỳ bộ phim nào Hàn Từ Tuyết tham gia thì Bảo Ngọc cũng có phần. Làm việc bận rộn cả tuần được hai ngày thứ 7 với chủ nhật nghỉ ở nhà thì cô lại bị Trương Hàn kéo đi hết chỗ này tới chỗ kia bảo là hẹn hò bí mật. Hẹn hò bí mật cái khi gì chứ là ép buộc, ép buộc.

Hiện giờ cô đang bị hấn lòi lòi kéo kéo trong trung tâm mua sắm.

- "Nhanh lên, sao chị cứ như người mất sức sống thế?" Trương Hàn kéo kéo tay cô giống hệt như đứa trẻ con đang hứng thú với nơi nó đến.

- "Xin cậu đấy, tôi mệt lắm" Hàn Từ Tuyết mặc một cái váy màu trắng, chân đi xăng-đan đế cao, mái tóc màu nâu đồng xoắn ngang vai tôn lên làn da trắng mịn của cô. Nhưng mặt mày lại có vẻ rất khó chịu, khóe mắt lại thâm quầng chứng tỏ ngủ không đủ giấc.

- "Thật sự mệt lắm hả?" Trương Hàn dừng bước quay lại nhìn cô. Lúc đầu cứ nghĩ là do cô lười biếng nên hấn cứ ép cô đi bằng được. Giờ nhìn cô như người mất sức sống, ngáp ngáp ngáp dài, mặt mày nhợt nhạt khiến hấn thật sự rất đau lòng.

- "Về thôi"

- "A, yêu cậu nhất" Hàn Từ Tuyết vui mừng ôm chặt lấy cánh tay Trương Hàn. Đúng lúc này cô đột nhiên đứng lại, nụ cười trên môi liền trở nên cứng ngắt.

- "Sao vậy?" Thấy sự khác lạ của Hàn Từ Tuyết, Trương Hàn liền hỏi nhìn về phía trước. Một người phụ nữ ăn mặc nóng bỏng đứng cách đó không xa, bên cạnh có một người đàn ông. Nếu hấn không nhầm thì cô ta chính là người hôm nọ đã mặt dày đứng chặn đường hấn.

- "Ồ, thật trùng hợp. Hấn Ảnh hậu cũng đi mua sắm sao?" Bảo Ngọc cùng người đàn ông đi đến gần cô một chút.

- "Liên quan gì tới cô?" Hàn Từ Tuyết cau mày. Cô thật sự nghĩ rằng cô ta đang cố tình đi theo cô.

- "Tôi chỉ hỏi thăm chút thôi mà. Sao trông cô tiêu tụy vậy? Cô thức khuya làm gì hay sao mà mắt giống gấu trúc vậy?" Bảo Ngọc cười, cô ta dường như đang ám chỉ gì đó giữa cô và hấn.

- "Tôi thức khuya làm việc chứ không phải thức khuya để làm gì đó khiến mình phải hổ thẹn" Hàn Từ Tuyết phản bác sau đó kéo Trương Hàn rời đi.

Bảo Ngọc bị Hàn Từ Tuyết nói trúng nên cứng học không nói được câu gì.

Trương Hàn lái xe đưa cô về. Thỉnh thoảng liếc nhìn cô một cái rồi lại tiếp tục lái xe. Hàn Từ Tuyết giờ đang rất bức bối. Đang sống yên ổn tự nhiên Bảo Ngọc ở đâu chui ra phá hoại cuộc sống của cô. Cô thật sự muốn cả thế giới biết bộ mặt thật của cô ta nhưng bây giờ phải ngủ trước đã, ngủ xong mới có sức chiến đấu. Rất nhanh, không tới 30 giây cô liền chìm vào mộng đẹp.

Trương Hàn quay sang thì đã thấy cô gục đầu vào cửa kính ngủ ngon lành. Trương Hàn cười thầm, cô không biết ngủ như vậy sẽ mỏi cổ lắm à? Trương Hàn dừng xe lại, lấy cái gối nhỏ ở ghế sau kê nâng đầu cô lên đặt xuống gối.

Có lẽ cô cảm nhận được sự thoải mái từ cái gối mang lại nên mi tâm cũng từ từ giãn ra, nói gì đó rồi lại chìm vào giấc mộng.

Về đến nhà, Trương Hàn bế cô lên phòng nhẹ nhàng đặt cô xuống giường, rồi ra ngoài gọi điện thoại.

- "Jenny, điều tra cho tôi về người phụ nữ tên Bảo Ngọc đang đóng cùng một bộ phim với Hàn Từ Tuyết" Dứt lời Trương Hàn liền cúp máy. Về phòng lấy chút đồ rồi sang phòng Hàn Từ Tuyết. Ngồi xuống cạnh cô làm việc. Không hiểu tại sao hắn rất thích ngồi cạnh nhìn cô ngủ như vậy.

- "Ngủ ngon" Trương Hàn mỉm cười, cúi xuống hôn nhẹ lên mái tóc cô. Hải lòng hưởng thụ cảm giác hạnh phúc này

Bạn đang đọc truyện *Bà Chì Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Anh Yêu Em

Điện thoại của Trương Hàn để trên tủ cạnh giường khẽ rung, phát ra vài tiếng nhỏ. Trương Hàn cầm điện thoại lên xem, bấm nút nghe nói nhỏ.

- "Đợi tôi một chút" Nói xong hắn bước xuống giường mở cửa ban công ra ngoài.

- "Được rồi nói đi" Trương Hàn lúc này mới lên. Vì sợ Hàn Từ Tuyết thức giấc nên từ nãy đến giờ hắn hành động rất nhẹ nhàng.

.....

- "Gửi mail cho tôi đi. Cô cho người âm thầm theo dõi cô ta, có gì bất thường phải báo ngay cho tôi"

- "Trương Hàn" Hàn Từ Tuyết gọi nhỏ.

- "Cứ làm như vậy đi" Trương Hàn liền cúp máy quay trở phòng.

- "Tôi đánh thức chị à? Sao không ngủ thêm chút nữa?" Trương Hàn khẽ vuốt tóc Hàn Từ Tuyết đầy cung chiều.

- "Ngủ đủ rồi. Ngủ nữa để tôi thành heo à?" Hàn Từ Tuyết dụi dụi mắt, nói giọng đầy ai oán.

- "Vậy thì con heo xinh đẹp này cứ ở nhà đi, tôi sẽ cố gắng làm việc chăm chỉ để nuôi con heo nhỏ này" Trương Hàn nói nhỏ vào tai cô, nói xong còn khẽ thổi hơi một cái khiến cô thờ hất.

- "Ai khiến cậu nuôi. Xì, tránh ra" Hàn Từ Tuyết nhanh chóng tụt xuống giường chạy nhanh vào nhà tắm đóng cửa lại. Cô đứng ở trong còn nghe thấy tiếng cười đắc ý của hắn. Hắn ta đúng là tên mặt dày.

- "Lát chị có muốn đi ăn ở đâu không?" Trương Hàn ngừng cười, đi đến dựa vào cửa nhà tắm.

- "Không. Tôi muốn ăn ở nhà, cậu nấu nhé" Hàn Từ Tuyết nói từ trong vọng ra.

- "Vậy chị muốn ăn gì?"

- "Tùy cậu. Giờ đi ra ngoài ngay, tôi biết cậu đang đứng ở cửa đấy"

Trương Hàn khẽ cười mở cửa đi ra khỏi phòng. Khoảng tầm 30 phút sau, Hàn Từ Tuyết đi từ trên cầu thang xuống.

- "Oa, thơm quá" Hàn Từ Tuyết chạy nhanh vào bếp ngồi xuống ghế.

- "Biết vậy thì ăn nhiều một chút" Trương Hàn dọn thức ăn lên bàn.

Hàn Từ Tuyết bỗng nhớ ra gì đó, chạy lên tầng rồi quay lại trên tay có một chai rượu vang cùng hai cái ly.

- "Uống chút rượu chứ?" Hàn Từ Tuyết lắc lắc 2 cái ly

- "Tư lượng của tôi cao lắm đấy" Trương Hàn cười

1 tiếng sau.....

- "Cậu kia... Cậu là ai?" Hàn Từ Tuyết nheo mắt, khuôn mặt đã đỏ lên vì men rượu

- "Chị nhìn kĩ xem tôi là ai" Trương Hàn bật cười. Xem ra cô đã say đến nỗi không nhận ra được hắn rồi.

- "Trông cậu rất giống thằng nhóc vô lại tôi quen nha" Hàn Từ Tuyết chống cằm khẽ thờ dài

- "Sao vậy, anh ta khiến chị phiền não à?" Trương Hàn cũng chống cằm, chăm chú nhìn cô

- "Phải. Thằng nhóc đó thích tôi đó. Haha" Hàn Từ Tuyết ngửa cô uống cạn ly rượu

- "Chị thấy cậu ta như thế nào?" Trương Hàn hỏi nhỏ, trên mặt có chút gì đó mong chờ

- "Tôi thấy cậu ta rất tốt, cũng rất quan tâm tới tôi. Tôi thấy nhiều người nói cậu ta lạnh như băng nhưng tôi lại không thấy vậy. Tôi thấy cậu ta rất tốt bụng, ấm áp, tôi cũng rất quý cậu ta. Bên cạnh cậu ta tôi cảm thấy rất an toàn. Nhưng lại không phải là cảm giác an toàn của một người bạn mà là như một người đàn ông dành cho người phụ nữ của họ"

- "Chị có chút cảm giác nào với cậu ta không? Một chút cũng được"

- "Qua nhiều lần tiếp xúc tôi cũng có chút cảm giác. Chắc tôi điên rồi" Hàn Từ Tuyết khẽ cười

Trương Hàn nghe xong vui mừng như điên. Vậy là cô cũng có chút cảm giác với hắn.

- "Từ Tuyết, chị..." Trương Hàn quay ra đã thấy cô nằm ngực xuống bàn ngủ ngon lành

Trương Hàn đành phải bế cô lên phòng rồi đặt xuống giường nhưng ai ngờ cô lại cứ túm chặt lấy áo của hắn, gỡ thế nào cũng không được. Trương Hàn đành phải leo lên giường nằm ngủ cạnh cô. Hàn Từ Tuyết liền lăn vào trong lòng Trương Hàn, à ừ vài tiếng rồi tiếp tục ngủ.

Trương Hàn khẽ cười đưa tay kéo vài sợi tóc của cô ra phía sau. Khẽ hôn lên trán cô.

"Anh yêu em. Ngủ ngon"

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Dơ Bẩn

Vào 1 buổi sáng đẹp trời

"Aaaaaaa....." tiếng hét vang vọng núi rừng của người nào đó khiến Trương Hàn cau mày tỉnh giấc

"Hét cái gì? Ngủ đi" Trương Hàn nằm xuống giường tiếp tục ngủ

"Sao...sao cậu lại ngủ ở đây? Cút xuống" Hàn Từ Tuyết lấp bắp, tay trái kéo chăn che người, tai phải chỉ ra ngoài cửa. Ý tứ rất rõ ràng: Muốn đuổi Trương Hàn ra ngoài

"Hôm qua tôi đưa chị về phòng. Không cảm ơn tôi thì thôi, cả đêm qua chị làm gì tôi thì tự nhớ đi. Tôi đúng là lương thiện quá mà" Trương Hàn bực bội đứng dậy ra ngoài. Khó chịu thật, chị ta đuổi mình như đuổi dog vậy. Ôn lâm cơ

Hàn Từ Tuyết vẫn ngo ngắc. Gì vậy? Cậu ta giận à? Mình làm gì khiến cậu ta giận à? Ô, mình làm gì nhỉ? Hàn Từ Tuyết gãi gãi đầu xong xuống giường vệ sinh cá nhân.

"Mau ăn sáng đi. Tôi đến công ty có chút việc"

Trương Hàn lúc này đã thay quần áo, đồ ăn sáng cũng đã chuẩn bị xong. Nói được vài câu liền lập tức ra khỏi nhà, không thèm nhìn cô đến 1 cái. Cái này là 'giận dỗi' trong truyền thuyết à? . _ .

Nguyên buổi sáng hôm nay tập đoàn CEO đều chìm trong bóng tối. Tất cả các nhân viên thờ cũng không dám thờ mạnh, chỉ sợ hậu quả khó lường.

"Cút ra ngoài cho tôi"

Tiếng quát lớn cộng theo tiếng đồ vỡ phát ra từ phòng chủ tịch. Đây đã là vị giám đốc thứ năm bị đuổi ra ngoài kèm theo việc phải làm lại tất cả các kế hoạch từ đầu tháng.

Đương nhiên người khổ nhất là Jenny, cô liên tục ra ra vào vào để dọn dẹp chiến trường. Cô làm trong công ty cũng đã nhiều năm rồi, chưa thấy lần nào Chủ tịch tức giận tới vậy. Thật sự quá đáng sợ!!

"Hủy hết lịch họp ngày hôm nay cho tôi, chuyển hết sang ngày mai. Hôm nay tôi muốn yên tĩnh. Đặc biệt là không được cho người không liên quan đến công việc vào gặp tôi" Trương Hàn ra lệnh cho Jenny sau đó phẩy phẩy tay bảo cô ra ngoài. Tay khẽ bóp trán. Cả ngày hôm nay hần làm sao vậy? Chỉ vì 1 câu nói của bà chị kia mà hần có thể nổi trận lôi đình lên tất cả mọi người trong công ty. Tức chết mất.

Cuối cùng công ty cũng đã bình yên hơn 1 chút, trong vài tiếng này mọi người TẠM THỜI có thể thở phào nhẹ nhõm.

"Xin chào, tôi đến tìm Chủ tịch" 1 cô gái có thân hình nóng bỏng đứng ở quầy lễ tân khiến cho tất cả nhân viên nam phải chú ý. Cô ta mặc 1 bộ váy bó sát, ngực và đùi xê sâu, cảm giác chỉ cần bước đi là ngực cô ta cũng nhún nhảy vậy (khiếp tởm quá).

"Xin hỏi cô là ai? Cô có hẹn trước với Chủ tịch không ạ?" Nhân viên lễ tân lại lịch sự đáp lại.

"Cô chỉ cần báo với Chủ tịch tôi là Trần Bảo Ngọc. Tôi muốn tìm Chủ tịch để nói chuyện về Hàn Ảnh hậu là được" Bảo Ngọc tươi cười đáp lại.

"Xin cô chờ 1 lát" sau vài phút trò chuyện nhân viên lễ tân cúp máy "Chủ tịch nói mời cô lên văn phòng. Văn phòng của Chủ tịch ở tầng 100"

Nghe xong Bảo Ngọc liền đi thẳng vào thang máy. Lần này cô nhất định phải loại bỏ Hàn Từ Tuyết.

"Chủ tịch, cô Trần đến rồi"

Jenny mở cửa cho Bảo Ngọc vào.

"Cho tôi 1 ly trà nhé"

"Mời ngồi" Trương Hàn ngồi ở ghế làm việc, 1 giây vẫn không rời khỏi đồng giấy tờ trên bàn "Có chuyện gì nói nhanh đi"

Bảo Ngọc đứng dậy đi đến đằng sau Trương Hàn "Anh thích Hàn Từ Tuyết?"

"Tôi yêu Hàn Từ Tuyết" Trương Hàn lạnh lùng tuyên bố.

1 câu nói này khiến cho Bảo Ngọc không khỏi choáng váng, nhưng trên mặt vẫn cố bình tĩnh "Vậy anh biết quá khứ của cô ta như nào chứ? Cô ta là 1 con hồ ly tinh lẳng lơ, cướp người yêu của người khác đấy"

"Vậy sao?" Trương Hàn đứng lên, ý không muốn gần gũi với cô ta.

"Đúng vậy, cô ta chính là 1 con hồ ly tinh lẳng lơ, nếu anh yêu cô ta sớm muộn gì cũng bị cô ta cắm sừng thôi" Bảo Ngọc lúc này lại chạy đến trước mặt Trương Hàn, tay vòng qua cổ hần, cố ý cọ sát bộ ngực bự của mình lên người Trương Hàn.

"Cô đến đây chỉ vì muốn nói như vậy thôi à?" Trương Hàn nhếch môi khinh thường.

"Chẳng nhẽ anh không bận tâm sao? Cô ta là 1 con đàn bà lẳng lơ, là hồ ly tinh đội lốt thỏ trắng đó" Bảo Ngọc ngày càng dính sát vào Trương Hàn khiến hần khó chịu.

"Thật đáng tiếc, tôi không bận tâm. Nếu như là hồ ly tinh, vậy thì tôi sẽ thích hồ ly tinh"

"Tôi cũng là hồ ly tinh" Bảo Ngọc mỉm cười, rướn người lên muốn chạm vào môi hần.

"Tôi không thích cô"

"Tôi có gì kém cô ta sao?" Bảo Ngọc nũng nịu, cô ta không tin là mình có thể thua kém Hàn Từ Tuyết.

"Cô à? Cô có ngực nhưng không có não. Cách xa tôi ra 1 chút, mùi của cô thật khó chịu" Trương Hàn đẩy cô ta ra.

"Trương Hàn..." Bảo Ngọc ôm lấy tay Trương Hàn, cô ta bị Trương Hàn làm cho bốc hỏa nhưng vẫn phải giả vờ nũng nịu đáng yêu.

"Cút. Cô làm bẩn bộ đồ của tôi rồi" Trương Hàn đen mặt, quay lại ném cho Bảo Ngọc 1 cái nhìn lạnh lẽo.

"Nhưng Chủ tịch à... Á..." Bảo Ngọc chưa nói xong đã bị Trương Hàn đẩy cho 1 cái nằm trên đất.

"Tôi nói cút" sau đó Trương Hàn bấm điện thoại nội bộ "Jenny, gọi bảo vệ tiễn khách" Ngay lập tức bảo vệ đi đến lôi cô ta ra ngoài.

"Buông ra" Bảo Ngọc vùng vẫy.

"Cô, đừng bao giờ động đến Hàn Từ Tuyết 1 lần nào nữa. Nếu không, tôi sẽ khiến cô ngay cả đi cũng không làm được" Trương Hàn lạnh lùng ra lệnh sau đó đi vào phòng nghỉ. Bảo Ngọc liền bị lôi đi

1 lúc sau, Trương Hàn trở lại với bộ quần áo mới, trên tay là 1 cái túi bên trong có bộ quần áo vừa này.

"Đem đi đốt cho tôi"

"Bộ quần áo này làm sao thế Chủ tịch?" Jenny nhận lấy túi đồ. Quần áo bên trong vẫn còn mới, sao lại phải bỏ đi

"Cô ta làm bẩn nó rồi. Đem đi đốt ngay cho tôi, thật dơ bẩn" Trương Hàn phẩy phẩy tay rồi quay trở về làm việc

Jenny đỏ mặt hời hợt. Chỉ vì cái đụng chạm mà bỏ đi cả 1 bộ đồ. Tiếc quá đi!! a

Bạn đang đọc truyện *Bà Chị Xinh Đẹp, Ký Hợp Đồng Với Tôi Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.